SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

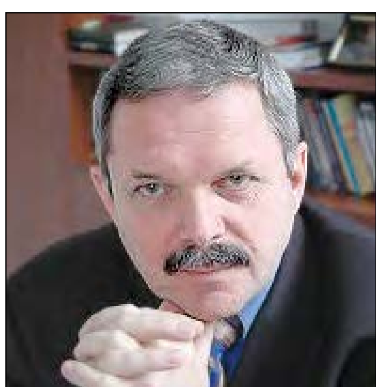
Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 26-27, 27 ЧЕРВНЯ/4 ЛИПНЯ 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 26-27, JUNE 27/JULY 4, 2014 | $2.00

Маринович і Джемілев нагороджені у Вашінґтоні

Мустафа Джемілев

Мирослав Маринович

Медаля свободи Трумена-Рейґана.

ВАШІНҐТОН. – 11 червня біля Меморіялу жертв комунізму на Капітолійському пагорбі були нагороджені Медалею свободи Трумена-Рейґана колишній політв'язень, віце-ректор Українського Католицького Університету Мирослав Маринович і провідник кримсько-татарського народу, народний депутат України Мустафа Джемілев. Почесні відзнаки вручила Фундація пам'яті жертв комунізму.

Керівник цієї Фундації д-р Лі Едвардс зазначив: „Медалею свободи Трумена-Рейґана нагороджуються особи та інституції, які продемонстрували відданість свободі та демократії, опір комунізму й іншим формам тиранії. У минулому цю нагороду отримали Папа Іван-Павло II, Президент Чехії Вацлав Гавел, правозахисниця Олена Бонер, Президент Польщі Лєх Валенса, сенатор Джозеф Ліберман, конґресмен-республіканець Том Лантос, Президент Латвії Вайра Вайк-Фрейберґа та інші".

У листі-повідомленні про нагороду, якого отримав М. Маринович, Л. Едвардс написав: „Ваша життєва позиція служить прикладом духу американських президентів Гарі Трумена і Рональда Рейґана, які наполегливо працювали для запевнення того, щоб комуністична тиранія не поневолила назавжди нації, ув'язнені Радянським Союзом. На цій церемонії і протягом Вашого перебування у Сполучених Штатах, ми прагнемо відсвяткувати Вашу сміливу опозицію до комуністичного правління у Вашій рідній Україні і Вашу важливу працю у започаткуванні Української Гельсінкської Спілки".

М. Маринович – український правозахисник і визначний громадський діяч, у 1977 році був арештований і засуджений до семи років каторжних таборів і п'яти років заслання. Був співзасновником Української Гельсінкської Спілки, у 1991 році заснував і очолював українську гілку Міжнародної амнестії, є автором численних праць, бере активну участь у багатьох правозахисних групах України і висловлюється на підтримку демократичних процесів і протестів.

Голова Меджлісу кримсько-татарського народу у 1991-2013 роках М. Джемілев присвятив життя боротьбі за права свого народу. Шестимісячним він разом з своєю родиною був депортований до Узбекистану. У СРСР шість разів його заарештовували і звинувачували в антирадянській діяльності. Після російської анексії Криму М. Джемілев знову в центрі боротьби за права і свободи свого народу. Російський уряд заборонив йому в'їзд до Криму на п'ять років.

На відзначення у Вашінґтоні він не зміг прибути через обставини в Україні і недавню візиту до США.

Українська католицька освітня фундація

Терористи продовжують бойові дії

КИЇВ. – У Донецьку 23 червня відбулися переговори щодо здійснення мирного пляну Президента Петра Порошенка з урегулювання конфлікту на сході України.

У зустрічі взяли участь екс-президент Леонід Кучма, двоє представників Організації безпеки та співробітництва у Европі (ОБСЕ), Посол Росії Михайло Зурабов, голова „Українського вибору" Віктор Медведчук, народний депутат від Партії Регіонів Нестор Шуфрич, один з провідників терористів Олександер Бородай, керівник проросійського руху „Південний схід" Олег Царьов.

Після переговорів сепаратисти заявили, що готові пристати на перемир'я і зупинити вогонь до 27 червня.

Попри припинення бойових дій з боку українських військових формувань терористи продовжили війну проти України.

Помічник Генерального секретаря ООН з прав людини Іван Шимонович заявив 24 червня на засіданні Ради Безпеки ООН, що ситуація в східних частинах України погіршилася. За інформацією з офіційних джерел, за період з 15 квітня по 20 червня в Україні під час конфлікту загинули 423 особи (радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко 25 червня назвав 460 заги-

(Закінчення на стор. 5)

ТЕМА ДНЯ

Президент – в облозі проблем

Петро Часто

Страшні тягарі лягли на плечі Петра Порошенка відразу з його перших президентських кроків. На його місці інший зустрів би з боку суспільства якщо не активнішу підтримку, то, принаймні, більше співчуття. Жоден з Порошенкових попередників не опинявся в становищі, коли через тиждень по інавґурації вже всі вимагають звіту про результати державної діяльности. Жоден з попередніх президентів не зазнав такого опору до задекларованих у програмі чи в інавґураційній промові змін.

Довкола П. Порошенка – подвійна, потрійна облога: кільце економічної кризи, загостреної московським газовим шантажем; складні обставини війни на сході, за якими все з більшим напруженням – воно підходить до межі нового загального вибуху – спостерігає український народ; нарешті, старі партійно-політичні сили, котрі сьогодні уподібнюються до собаки на сіні: пес сам сіна не їсть, але й до політичної „скирти" нікого не підпускає.

Очевидно, окремою проблемою є вимушене намагання Президента узгоджувати свої дії з Европою та Америкою, які дивляться на українську дійсність власними очима, не розуміючи усіх підводних течій української драми і зовсім не ґарантуючи, щоб ця драма не переросла у трагедію. Ось як розуміють нас „старі" европейці. Німецький Міністер закордонних справ Франк-Вальтер Штайнмаєр сказав в інтерв'ю для австрійської газети „Kurier" (18 червня) буквально таке: „Як і наші американські партнери, я не бачу України в складі західного альянсу в осяжному майбутньому". Де німці нас бачать, можна тільки здогадуватися.

Словом, перед П. Порошенком – величезний клубок проблем, а часу для їх розв'язання дуже мало, і саме тому новообраний Президент перебуває під такою прискіпливою увагою і нещадною аналізою як з боку експертів, так і з боку „вулиці". Негайно помічається найменша хиба, особливо у випадках, коли слово розходиться з ділом.

Перше помітне і таки прикре розходження: в момент вступу на пост провідника держави П. Порошенко мав необережність сказати, що антитерористична операція повинна тривати години, а не тижні і місяці. Тим часом війні не видно кінця і про успіх тієї операції говорити не доводиться: терористів і найманців з-за російського кордону прибуває все більше. Якщо належним чином не організовані – чи не свідомо? – українські силовики застрягли у Слов'янську, то коли ж будуть звільнені від терористів Луганськ, Донецьк?

Запропонований П. Порошенком „мирний плян" також загрожує перейти в категорію хиб: на миролюбну ініціятиву одностороннього припинення вогню бойовики-сепаратисти вже від-

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відзначатимуть ювілей Шептицького

ЛЬВІВ. – 150-річчя з дня народження Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького вперше відзначатиметься на державному рівні. Постанову про це більшістю голосів 18 червня ухвалила Верховна Рада. Протягом року представники фракцій Компартії України і Партії Реґіонів блокували внесення у порядок денний парламенту питання про вшанування ювілею Митрополита Андрея Шептицького на державному рівні. *(Радіо „Свобода“)*

Оголошено припинення вогню

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 20 червня оголосив, що військо на тиждень припиняє антитерористичну операцію на південному сході України, щоб терористи могли скласти зброю. Згідно з наказом президента, з 20 по 27 червня всі підрозділи Збройних сил, Національної ґвардії та Прикордонної служби України припиняють бойові дії. На зустрічі з жителями міста Святогорська Донецької области Президент України сказав, що найближчим часом почнеться відновлення будинків, постраждалих під час боїв і розповів їм про свій плян мирного вреґулювання в реґіоні. З свого боку, керівник самопроголошеної „Луганської народної республіки“ Валерій Болотов заявив, що до повного відведення українських військ з території реґіону ніхто не складе зброю. Президент Росії Володимир Путін перевів у повну бойову готовність на період 21-28 червня з'єднання та військові частини поблизу кордону з Україною. *(Бі-Бі-Сі)*

Перший крок Володимира Путіна

МОСКВА. – 24 червня Президент Росії Володимир Путін вніс пропозицію до Ради федерації про скасування дозволу на використання збройних сил країни на території України. Пропозицію внесено у зв'язку з початком тристоронніх переговорів. 25 червня пропозиція президента була задоволена. Президент України Петро Порошенко вважає рішення В. Путіна першим практичним кроком у процесі подолання конфлікту на Донбасі. *(УНІАН)*

Реґіонали утворили нову партію

КИЇВ. – Колишні реґіонали 21 червня об'єдналися у Партію розвитку України, провели з'їзд і обрали керівництво. Головою Національного комітету партії обрано депутата і експредставника Віктора Януковича у парляменті Юрія Мірошниченка. Виконавчий комітет партії очолив екс-заступник адміністрації президента В. Януковича Сергій Ларін. Заступниками голови Національного комітету стали колишній голова Одеської обласної адміністрації Микола Скорик та позафракційний депутат Ірина Горіна. З'їзд затвердив програму і статут партії. У зібранні взяли участь близько 700 осіб. *(Бі-Бі-Сі)*

Президенти написали листа

КИЇВ. – Колишні президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко 22 червня написали Президентові Росії Володимирові Путінові відкритого листа з закликом припинити аґресію проти України. Л. Кравчук заявив, що „навіть такий диктатор як Путін повинен прислухатися до українського народу і згадати історію, а особливо Нюрнберзький процес над фашистами“. На думку Л. Кучми, „Росія на чолі з Путіним є реальним ворогом українського народу“. *(Бі-Бі-Сі)*

Утворено гуманітарні коридори

КИЇВ. – 24 червня Міністерство внутрішніх справ заявило про створення основного і двох альтернативних маршрутів гуманітарного коридору для громадян з зони антитерористичної операції. Конкретний напрям в цілях безпеки не вказано. Опрацьовані механізми оповіщення громадян, які хочуть покинути зону конфлікту. Близько 20 тис. біженців зі сходу вже евакуйовані в Святогірськ Донецької области. Місто готове прийняти ще 5,000-7,000 біженців. Створено також єдину інформаційну базу щодо біженців. *(УНІАН)*

Нові призначення Порошенка

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 17 червня своїм указом запровадив посаду уповноваженого президента з мирного вреґулювання конфлікту у Донецькій і Луганській областях та призначив на неї народного депутата від фракції „УДАР“ Ірину Геращенко.

19 червня Верховна Рада призначила головою Національного банку Валерію Гонтареву. За це рішення проголосували 349 народних депутатів без обговорення. Парлямент підтримав 302 голосами пропозицію Президента П. Порошенка щодо звільнення Степана Кубіва з цієї посади. В. Гонтарева була головою наглядової ради „Аванґардбанку“ і Ради директорів групи „Інвестиційний капітал України“, яка є найбільшим гравцем на українському ринку управління активами.

Верховна Рада підтримала пропозицію Президента П. Порошенка про призначення Віталія Яреми генеральним прокурором. За неї проголосували 329 депутатів. Верховна Рада звільнила В. Ярему з посади віце-прем'єра.

Верховна Рада призначила за поданням президента П. Порошенка Міністром закордонних справ Павла Клімкіна. За таке рішення проголосували 335 народних депутатів. Верховна Рада звільнила Андрія Дещицю від виконання обов'язків міністра закордонних справ. Депутати тепло вітали А. Дещицю. В залі група депутатів співала відому пісню про Володимира Путіна. Посол США в Україні Джефрі Паєт написав у твітері, що П. Клімкін матиме потужного стратегічного партнера в особі США. *(„Українська правда“)*

Скликали IV Форум українських справ

В приміщенні Національного військово-історичного музею України під час IV Форуму українських справ.

КИЇВ. – 14 червня в Києві, в приміщенні Національного військово-історичного музею України, відбувся IV Форум українських справ „Патріотизм – основа національної безпеки“, який організували, окрім музею, Міжнародний центр національного відродження та громадське об'єднання „Українська справа“.

Метою форуму стало привернення суспільної уваги до потреби розвитку патріотизму в широких колах громадськости, а також до проблем зміцнення національної безпеки і обороноздатности держави. До участи зголосилися народні депутати, керівники державних структур, які відповідають за питання національної безпеки та оборони, експерти та представники освіти, які відповідають за патріотичне виховання.

Після вітальних промов заступника директора музею Ярослава Тинченка та генерального секретаря Світового Конґресу Українців, голови ОУН(б) Стефана Романіва учасники форуму зосередили увагу на виробленні пропозицій для державної влади щодо підтримки і зміцнення патріотичного виховання громадян та реформування військової організації України на засадах патріотизму.

Зокрема обговорено теми „Як захищати Україну?“, „Як виховувати патріота України?“. Виступили з доповіддями, доцент Національного авіяційного університету Леонід Чуприн, вчитель Іван Припута, полковник Сергій Рудюк, директор Центру зовнішньополітичних досліджень Сергій Пархоменко, голова Ради козацьких отаманів України Анатолій Грива, заступник голови Молодіжного Націоналістичного Конґресу Соломія Фаріон та інші.

Всі промовці у своїх виступах були одностайними, що питання оборони України – це справа, в першу чергу, самих українців. Щоб бути здатним захистити себе, свою сім'ю і державу, треба постійно до цього готуватися. Водночас вимагати від держави створення відповідних умов для самооборони, вирішити питання доступу населення до зброї з метою самооборони, узаконити існування та діяльність територіяльних громадських воєнізованих формувань.

Прес-служба об'єднання „Українська справа“

Померла підпільниця ОУН Ярослава Левкович

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 17 червня, на 92-му році життя, померла відома підпільниця ОУН та в'язень радянських таборів Ярослава Левкович (Романина). Вона народилася 31 жовтня 1921 року в селі Нестаничі Тернопільського воєводства, нині Радехівського району на Львівщині.

У 1941 році вступила до ОУН, де мала псевда „Марта“ і „Оля“. Восени 1942 року стала станичною жіноцтва в Нестаничах, організовувала перехід місцевих юнаків до УПА на Волині.

Ярослава Левкович в роки підпілля.

З 1944 року була районним провідником жіноцтва ОУН спершу Радехівського, а потім Лопатинського районів.

Восени 1947 року почала працювати друкаркою в технічній ланці у Жовківському районі, а з наступного року – друкаркою при окружному провідникові ОУН Мар'янові Шульгану („Біловусу“), окружному референтові пропаґанди ОУН Степанові Ханкову („Носачу“), займалася випуском підпільних видань, тому більшість часу проводила у криївках.

Була заарештована у 1952 році біля села Реклинець, засуджена військовим трибуналом до 12 років позбавлення волі. Каторжні роботи відбувала на півночі Росії – в Інті, Абезі, Воркуті. На засланні одружилася з полковником УПА Василем Левковичем, у них народився син Роман. Звільнена з заслання 12 листопада 1959 року, приєдналася до депортованих батьків у Сибіру, де народилась донька Дарія.

До України повернулася у 1965 році й оселилася у Червонограді Львівської области, де працювала на шахті „Друга Великомостівська“. З 2008 року мешкала у Львові. У 2003 році були опубліковані її спогади „Життя підпільниці“.

ТОЧКА ЗОРУ

Патріярх московського лицемірства

Катерина Щоткіна

Московський патріярх Кирило у своєму зверненні „до всієї повноти Російської Православної Церкви" повідомив, що „на південних кресах історичної Русі розгорілася міжусобна брань". Тобто він чи то відмовляється визнавати російську аґресію в Україні, чи то продовжує вважати Росію й Україну чимось єдиним, тому називає цю війну „міжусобною".

Як уже було не один раз, Патріярх Кирило нагадав нам, що для нього і очолюваної ним Церкви не існує ніяких „україн" – існує „історична Русь". Отже, він продовжує годувати вірних примарами „окремої цивілізаційної реальности", вигаданої виключно для того, щоб зробити з російського православ'я „духовну скрепу", яка виправдає претензії Росії на свої колишні колонії. А в нашому випадку, ще й виправдає російську аґресію – бо це ж, бачте, „територія історичної Русі", а отже, на ній Росія ніяк не може бути аґресором. Вона тут „у своєму праві". Це її „історична територія". Дарма, що в міжнародному праві немає такого формулювання.

Натомість дісталося опонентам „русского міра" – греко-католикам і Українській Православній Церкві Київського патріярхату, які, на думку Кирила, виконують „замовлення чи доручення з боку тих чи інших політичних сил" і, на відміну від Російської Церкви, є „релігійними за назвою, але мирськими за суттю організаціями". Те, що Російська Православна Цеква не виконує політичних замовлень, можна було б проголосити анекдотом року, якби ще були сили сміятися.

Патріярх остерігає нас про наслідки „міжусобиці": вона „завжди породжує загрозу підкорення Вітчизни зовнішнім силам", призводить до „втрати справжнього суверенітету народу". А „суверенітет" – це зовсім не те, про що ви подумали. Суверенітет, нагадує нам Кирило, „полягає у можливості і здатності облаштовувати власне життя на засадах тих моральних, духовних і культурних цінностей, які були разом з Божественною благодаттю сприйняті нашими пращурами в Київській купелі Хрещення Русі, вирощувалися та засвоювалися протягом багатовікової історії". Тобто суверенітет в нашому випадку полягає в тому, щоб залишатися колонією Росії.

Навіщо Патріярхові Кирилові така відверто орвелівська логіка? Вся проблема – в „історичній Русі". Коли вигаданий кремлівськими стратегами світ не збігається з реальним – тим гірше для реального. Адже в реальності „історична Русь" не має жодного стосунку до Москви – в період „історичної Русі" Москви ще не було на світі. В тому і є головна проблема патріяршої історіософії і нинішньої істерики в його Церкві щодо можливої втрати України – те, що „історична Русь" цілком і повністю належить Києву і Україні. І чим далі, тим смішніше виглядають намагання Кирила розтягнути ковдру „історичної Русі" на Російську імперію та її „правонаступника" – СРСР.

Тому у світі Патріярха Кирила немає місця для України – є „південні креси історичної Русі", але Антоній і Феодосій Печерські, названі в його зверненні, навіть гадки не мали, що колись на карті світу з'явиться Росія. Патріярх всією шкірою відчуває, що може дуже скоро стати „патріярхом північних кресів історичної Русі". Він сам власними виступами формує в українців думку про те, що є людиною зовсім для них чужою. І головне, непотрібною. Це ми йому потрібні, а він нам – ні, бо в українців немає потреби леґітимізуватися через чужу історію, як є вона в Патріярха Кирила.

В України є доконечна потреба в одному – збутися, нарешті, імперської опіки, вийти з СРСР. І саме цього Кирило ніяк не може дозволити. Саме тому він приймає звернення, в якому за прекрасними (і завжди безадресними) закликами „припинити негайно" постає єдиний справжній намір: пояснити, чому саме Росія може і навіть повинна втручатися в справи України. Тому що в його „окремій реальності" Україна – це Росія. Війна, яка відбувається, – „міжусобна брань". А за всім цим постає „зовнішня загроза Вітчизні" – знову без пояснень, про чию і яку саме вітчизну йдеться, і хто їй загрожує.

Та й не треба пояснень. Все й так очевидне: закликаючи до миру, Кирило насправді розпалює ворожнечу. Він підігріває з одного боку антиросійські настрої серед українців, з іншого – викликає психоз в тих жертв пропаґанди, які ладні зі зброєю в руках іти в чужу країну воювати за „цілісність історичної Русі", щоб продовжити життя цьому людиноненависницькому імперському монстрові.

(„Дзеркало тижня")

Курс Москви на мовне безправ'я

Іван Крулько

17 червня Верховна Рада ухвалила постанову „Про утиски та недотримання прав українців у Росії та невідкладні заходи щодо задоволення національно-культурних та мовних потреб закордонних українців" – 229 голосів „за", причому, як звичайно, комуністи та реґіонали не голосували за проукраїнські ініціятиви.

На сьогоднішній день в Росії не діє жодної громадської організації, яка б реально представляла українську діяспору. Будь-які національно-культурні прояви українства в Росії були заборонені російським Міністерством юстиції і путінськими судами ще кілька років тому.

При цьому найбільш дошкульних ударів по українству в Росії було завдано в часи режиму Віктора Януковича.

Дуже багато доводиться чути істерики від Кремля про уявне нібито „порушення прав російськомовних в Україні", де їм не нічого не загрожує – навпаки, вони почуваються, як „вареники у сметані". Натомість одній з найбільших етнічних громад Росії – українцям – заборонені будь-які прояви своєї національно-культурної ідентичности.

Так, у 2012 році Верховний суд Росії ухвалив рішення про ліквідацію дієвої – автор особисто брав участь у роботі її засідань – організації „Об'єднання українців Росії" під надуманими й відверто політичними приводами. А до того, у 2010 році, була ліквідована ще одна організація –Федеральна національно-культурна автономія українців Росії. А ще перед цим, у 2008 році, знищили Український освітній центр в Москві.

При цьому було створено, без відома української діяспори, кишенькову прокремлівську Федеральну національно-культурну автономію „Українці Росії". Звісно ж, без українців.

Також на території Росії закрито всі українські школи. Про доступ до українських мас-медія й мови немає. А спробу ліквідації єдиної української бібліотеки в Москві я бачив на власні очі. Тоді її ще вдалося відстояти...

Звісно, „офіційна" Україна епохи В. Януковича виконувала відведену їй кремлівським хазяїном ролю. Добре, що в нинішньому, постреволюційному парляменті є голоси для того, щоб бодай політично показати справжнє становище українців у Росії.

Звичайно ж, ця постанова Верховної Ради не змінить ситуацію й не змусить Володимира Путіна відновити національно-культурну автономію українців. Проте ця спроба парляменту почати виконувати свою роботу щодо захисту прав українців за східнім кордоном уже є важливим фактом.

Головне – зробити це не поодиноким випадком, а виробити систему захисту інтересів українців за кордоном. Особливо – у „братній" Росії, яка вже давно веде війну проти України. Зараз – уже використовуючи зброю й терористів.

А тим часом у самій Росії Державна Дума готує нормативні акти для абсолютного панування російської мови та повного знищення мов титульних народів федерації. Відповідні законо-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Проти Богатирьової порушили справу

КИЇВ. – 19 червня Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу проти колишнього Міністра охорони здоров'я України Раїси Богатирьової за фактом розтрати 63.5 млн. грн. при закупівлі за суттєво завищеними цінами упродовж 2011-2013 років імунобіологічних препаратів, лікарських засобів, виробів медичного призначення і обладнання. 279 млн. грн. були використані в першій половині 2013 року на закупівлю інсулінів теж за завищеною ціною. *(„Українська правда")*

Журналісти з Росії вибачилися

КИЇВ. – 18 червня журналісти телеканалу Міністерства оборони Росії „Звєзда" Євген Давидов та Микита Конашенков визнали, що спотворювали інформацію щодо подій на сході України. Вони зізналися у тому, що під час роботи в Слов'янську та Краматорську майже вся інформація, яку вони оприлюднювали, була вигадана. Готові тексти їм надсилали з Москви. Саме вони поширили матеріял про нібито використання українською армією фосфорних бомб під Слов'янськом та установок „Град" проти мирного населення. Обох затримала Служба безпеки України у Дніпропетровську. Журналісти вибачилися перед народом України за відверту брехню. Після цього їх передали російським дипломатам. *(„Українська правда")*

Про Путіна заспівали у світі

КИЇВ. – Процитовані виконуючим обов'язки Міністра закордонних справ Андрієм Дещицею біля Посольства Росії слова з народної пісні про Володимира Путіна станом на 18 червня викликали жваве обговорення у світі. Світова преса вибухнула текстами про виступ міністра А. Дещиці і заходилася розповідати своїм читачам, що означає епітет, котрим в пісні означують російського президента. Також авдиторії представлено різні варіянти цієї пісні у виконанні мексиканських, японських та інших співаків. Завдяки цьому увесь світ дізнався про кличку В. Путіна, а сама пісня набула розголосу далеко за межами України. *(Радіо „Свобода")*

Почали слідство про гонорар Януковича

КИЇВ. – Слідчі органи зацікавилися діяльністю Віктора Януковича як письменника, котрий у 2005-2010 роках видав чотири книги, а за фотоальбом, виданий 2012 року в донецькій друкарні „Новий світ" отримав гонорар 16.4 млн. грн. Письменник Андрій Курков сказав 18 червня: „Жодне з українських видавництв не спроможне виплатити такий гонорар". *(„Україна молода")*

СКУ співпрацюватиме з „Еспресо TV"

КИЇВ. – 9 червня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій та головний редактор телеканалу „Еспресо TV" (Україна) Вадим Денисенко підписали меморандум про співпрацю щодо взаємного обміну інформацією, що дозволить СКУ ділитись з телеглядачами інформацією про українців діяспори. *(СКУ)*

Підробляли бронежилети

ЛЬВІВ. – Міністерство оборони сповістило 24 червня, що бронежилетами забезпечені 62 відс. бійців, яким доставлені 4,650 бронежилетів. Водночас 20 червня правоохоронці затримали на місці злочину двох громадян, які підробляли бронежилети та продавали їх війську через одну з торговельних мереж. Майже 100 таких виробів вже потрапили в зону проведення антитерористичної операції. Вилучено 53 бронежилети та 28 тис. грн. Вироби були масковані під українську фірму, яка виготовляє бронежилети. Печатки на документах підроблені. 42 підроблених бронежилети купили і відправили на схід приватні особи, 15 – спеціялізовані підрозділи міліції, ще 15 – десантники, 10 бронежилетів отримали бійці на блокпостах у Слов'янську. *(УНІАН, Zaxid.net)*

АМЕРИКА І СВІТ

Визнання заслуг мусульманина

НЮ-ЙОРК. – 17 червня Генеральна асамблея ООН призначила йорданського принца Зеїда аль-Хусейна Верховним комісаром з прав людини. З. Аль-Хусейн, який очолює Постійне представництво Йорданії при ООН, офіційно вступить на посаду комісара з прав людини у вересні, змінивши на цьому посту Наві Пілей з Південної Африки. „Я стану першим верховним комісаром з азіятського континенту, а також з мусульманського та арабського світу", – зазначив принц Зеїд у своєму виступі перед Генеральною асамблеєю ООН. Принц Зеїд, що отримував освіту у США та Англії, зараз користується практично одностайною підтримкою серед країн-членів ООН. З. Аль-Хусейн очолює йорданську місію ООН понад 10 років. Спочатку він зайняв крісло Постійного представника у 2000 році, але через сім років був призначений Послом Йорданії у США. Пропрацювавши у Вашінґтоні близько трьох років, він повернувся на колишню посаду. Наступником принца на посаді Постійного представника призначено Діну Кавар. *(„Голос Америки")*

Пхеньян до миру не прагне

ПХЕНЬЯН. – Лондонська газета „The Times" повідомила 17 червня, що комуністична Корея обійшла міжнародні санкції і придбала російські крилаті ракети, які потенційно можуть порушити баланс військово-морських сил на неспокійному півострові. Це ракети корабельного базування. На думку експертів, Пхеньян потенційно може скористатися цією ракетою, щоб конструювати і складати свої ракети з великим радіюсом дії, а потім продавати їх третім країнам. В кінці 1980-их так сталося з купленими в Єгипту ракетами „Scud": на їхній основі створено північнокорейську ракету „Родон". *(Inopressa)*

В Іраку – все більший неспокій

ВАШІНҐТОН. – Державний секретар США Джон Кері 16 червня сказав в інтерв'ю для „Yahoo! News", що США розглядають варіянти ракетних ударів для допомоги урядові Іраку у боротьбі з ісламістськими бойовиками. За його словами, також розглядається і варіянт переговорів з Іраном. „Ракетні удари не є відповіддю на всі питання, але цілком можуть бути важливим варіянтом. Коли гинуть люди і відбуваються масові вбивства – це треба зупиняти. І треба робити те, що треба, якщо доведеться зупиняти це з повітря", – сказав Дж. Кері. Щодо можливих переговорів з Іраном, то Державний секретар сказав: „Ми відкриті до обговорення – у тому випадку, якщо в Ірану є що запропонувати для збереження суверенітету та цілісности Іраку". *(„Голос Америки")*

Австралія не потакає Москві

МЕЛЬБУРН. – Міністерство закордонних справ Австралії повідомило 18 червня, що країна запроваджує санкції проти 50 росіян і 11 підприємств через ситуацію в Україні. „Сьогодні фінансові санкції та обмеження на переміщення проти 50 осіб та 11 компаній, які мали стосунок до загрози для суверенітету та територіяльної цілісности України, набрали чинности", – йдеться в повідомленні. Санкції введено стосовно Путінового радника Сергія Ґлазьєва, голови Ради Федерації Валентини Матвієнко, сенатора Андрія Клішаса, речника Державної Думи Сергія Наришкіна, депутатів Олени Мізуліної та Олексія Пушкова, віце-прем'єрів Дмитра Роґозіна і Дмитра Козака, президентських помічників Владислава Суркова, Володимира Кожина та Андрія Фурсенка, голови Президентської адміністрації Сергія Іванова, перших заступників керівника адміністрації Президента Росії В'ячеслава Володіна та Олексія Громова, виконуючого обов'язки голови парляменту Криму Сергія Аксьонова, бізнесменів Юрія Ковальчука, Аркадія і Бориса Ротенберґів, Генадія Тимченка, Володимира Якуніна, а також низки керівників невизнаних Донецької народної республіки і Луганської народної республіки. До цього ж списку потрапили понад 10 російських банків. Після анексії Криму Австралія вже запровадила санкції проти 12 громадян Росії і України. Їхні рахунки було заморожено, а в'їзд до країни заборонено. *(„Дзеркало тижня")*

Росіяни виступили проти Кремля

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – В Києві та Черкасах 22 червня відбулась акція „Зупинимо фашизм в Росії", яку організували Комітет міжнародного антивоєнного форуму політв'язнів СРСР та країн Варшавського договору, зокрема голова цього форуму і співголова Спілки політв'язнів Росії Герман Обухов.

Головна мета акції – зупинити фашизм в Росії. До акції приєднався Автомайдан – близько 100 авт з усієї України. В день свого приїзду учасники акції розмістились в зоні відпочинку черкащан – Долині троянд. Були розгорнуті плякати, на яких Президент Росії Володимир Путін був зображений схожим на Гітлера. Було проведено дводенний з'їзд, а потім автоколона вирушила до інших міст України.

Це лише початок міжнародної кампанії, в якій будуть задіяні росіяни, що проживають в европейських країнах. Перед учасниками стоїть завдання протидіяти злочинній російській пропаґанді за кордоном. Сама ж акція розрахована на 100 днів.

„У Черкасах Автомайдан нагадав, що сучасні аґресори нічим не кращі від гітлерівців", – написав у своєму фейсбуці голова обласної адміністрації Юрій Ткаченко.

Г. Обухов народився у 1949 році на Уралі, закінчив Ленінґрадський електротехнічний інститут з дипломом інженера-радіоконструктора, працював інженером в Ленінґраді. Написав книгу „Погашений світанок". 1981 року заарештований і засуджений до позбавленння волі в Пермі, на Уралі. У таборі приятелював з іншими дисидентами, утримувався в карному ізоляторі та тюремній камері. У 1985 році засланий в село Аян (Хабаровський край).

У 1988 році на клопотання Міжнародної амнестії виїхав в Лондон, отримав політичний притулок в США, працював за фахом в Єльському університеті, написав п'ять книг.

У 1998 році повернувся в Росію, був реабілітований, відновив громадсько-політичну діяльність.

Учасники акції „Зупинимо фашизм в Росії" в Черкасах. (Фото: Олександер Костирко)

Терористи в очікуванні поразки

У таборі терористів на сході України посилюється усвідомлення успіху антитерористичної операції. Ігор Стрєлков, який командує збройними силами „Донецької народної республіки", так званий міністер оборони цього утворення, 20 червня розповів російській газеті „Комсомольская правда" про оцінку майбутнього, яке чекає на його „військо". Заяву І. Стрєлкова вміщено у перекладі українською мовою.

З Слов'янська в Росію втекло більше половини населення. Зараз вони розіб'ють Краматорськ, він більше Слов'янська. Ми отримаємо ще кілька десятків тисяч біженців, значна частина яких опиниться в Росії. Росія прийняти десятки, сотні тисяч, а потім й мільйони біженців не готова. За Краматорськом підуть Дружківка, Константинівка, Горлівка, Макіївка, Донецьк, Луганськ, далі – скрізь.

Основні сили піхоти й танків супротивник перекинув на північ Луганської области і на південь Донецької. Щодня вони просуваються вперед на 10-15 кілометрів, методично відрізаючи „бунтівні" реґіони від кордону з Росією. Відрізаючи від допомоги усім, починаючи від зброї і боєприпасів, до продовольства і ліків. Якщо Росія не вживе термінових заходів, то вони доб'ються успіху.

Навіть кілька тисяч ополченців, зосереджених вздовж кордону з кількома танками, кількома гарматами, з невеликим числом кулеметів і ґранатометів не зможуть довго протистояти авіяції, артилерії, масі танків. Мине тиждень, два, три, може місяць, найбільш боєздатні частини ополчення будуть знекровлені, розбиті і знищені.

Як діє супротивник, ми бачили у Маріюполі. Вони оточили місто, блькували блокпостами, відрізали від можливости подати допомогу. Після цього вони зачищають місто від нечисленних ополченців і йдуть до наступного міста.

Ця війна закінчиться для Росії в економічному пляні вкрай важко. Вона постраждає економічно від цієї війни, тому що вона вчасно не втрутилася, не ввела миротворчі війська, коли можна було зайняти весь Донецький і Луганський реґіони, які повстали. Це можна було безболісно зробити відразу після референдуму. Вона не ввела, і з цього моменту ми почали терпіти поразку.

Тепер введення миротворців просто неможливе без маштабної війни, без ударів авіяції, без вогня артилерії, без вторгнення танків, без часткової мобілізації російської армії. Дехто думає, що українська армія – плюнь на неї, вона розсиплеться. А у нас бій слона з мурашкою. Мурашка може сильно покусати слона. Але навіть хворий слон його розчавить своєю масою.

Альтернатива одна – негайне визнання де-факто Новоросії, Луганської і Донецької народних республік і надання їм реальної, маштабної і термінової военної допомоги. Я звертаюсь до Росії як командир ополчення Донецької народної республіки, як патріот Росії і російського народу. Це можна розглядати як звернення від імені донецького ополчення. Я все-таки маю надію, що совісти у Москви ще вистачить, щоб вжити якихось заходів.

Нобелівські лавреати – про Росію

ОСЛО. – Група Нобелівських лавреатів на засіданні ПЕН-клюбу у шведській столиці 18 червня звинуватила Росію в словесному насильстві. „Ця країна зумисне спекулює словами, щоб руйнувати смисли і приховати правду", – йдеться в заяві.

Її автори спільно виступили, щоб засудити „хвилі пропаґанди" і „безперервні акти аґресії по відношенню до України з боку Російської Федерації". *(Радіо „Свобода")*

Терористи продовжують...

(Закінчення зі стор. 1)

блих), зокрема, мирні жителі і військові, налічується понад 46 тис. переміщених осіб. За останні два тижні кількість переміщених осіб в Україні зросла вдвічі.

Під Слов'янськом 24 червня терористи збили російською ракетою український військовий вертоліт Мі-8, у якому загинули дев'ять осіб. 24 червня вночі терористи обстріляли шахту „Привільнянська" в Луганській області. Загинула одна працівниця (в неї залишилося троє дітей), є поранені. Біля Старобільська, за селом Варварівка, терористи розстріляли український блокпост, вбили військових, які щойно прибули на це місце. Українські прикордонники відмічають присутність в прикордонні озброєних груп, а також переміщення військової техніки та підрозділів Росії поблизу українського кордону.

25 червня відбулося бойове зіткнення та обстріли блокпостів і опорних пунктів прикриття лінії державного кордону в районі населених пунктів Бірюково та Дьяково. 24 червня поблизу міста Свердловськ терористи атакували опорний пункт українських силовиків, є втрати серед військових. В Донецьку терористи розстріляли авто місцевого жителя, загинула 34-річна мешканка Краматорська. У Горлівці терористи здійснили напад на Новогорлівський машинобудівний завод, викрали 5 тонн пального, чотири авта, пограбували касу підприємства. На залізниці поблизу міст Горлівка, Дебальцеве, станції Кондрашевська Нова та інших підірвано колії.

З моменту оголошення мирного пляну терористи близько 40 разів відкривали вогонь по українських військових.

Президент П. Порошенко 24 червня під час зустрічі з керівниками силових структур віддав наказ без жодних коливань відкривати вогонь у відповідь. Він також поінформував Генерального секретаря Ради Европи Турбйорна Яґланда про загибель гелікоптера та атаки терористів на блокпости. Т. Яґланд запевнив, що докладе усіх зусиль для допомоги Україні в захисті її територіяльної цілісности. Співрозмовники домовилися продовжити розмову 26 червня на зустрічі у Страсбурзі.

Парляментська асамблея ОБСЕ підготувала проєкт резолюції щодо ситуації в Україні, в якому Росію звинувачено в грубому та непокараному порушенні принципів Гельсінкського акта стосовно України, зокрема, кричущому порушенні суверенітету і територіяльної цілісності країни. Проєкт подав американський сенатор Бенджамін Кардін. Проект резолюції розгляне сесія Парляментської асамблеї ОБСЕ, яка відбудеться 28 червня-2 липня у Баку.

25 червня Росія перекинула до міста Міллерово Ростовської області, за 30 кілометрів до кордону з Україною ескадрилью винищувачів МіҐ-29 та розпочала розвідувальні лети вздовж україно-російського кордону в межах Луганської области.

У зв'язку з загрозою російської аґресії з Донецької та Луганської областей необхідно вивезти близько 500 дітей-сиріт, які виховуються у державних інтернатних закладах, повідомив 25 червня виконавчий директор альянсу „Україна без сиріт" Андрій Федун. У Краматорську розташовано Будинок малюка, де живуть діти віком до п'яти років, багато з них лежать. Є пряма небезпека, що вони можуть постраждати від терористів. Ці діти практично всіма залишені.

За словами співзасновника альянсу „Україна без сиріт" о. Петра Дудника, який вивіз з зони тероризму близько 3,000 сімей, український уряд не може домовитися з представниками самопроголошених республік щодо евакуації дітей-сиріт.

„Нам не дозволяють цього робити. При тому, що фонд Ріната Ахметова „Розвиток України" своїм транспортом готовий вивозити дітей-сиріт", – сказав о. П. Дудник.

(„Укрінформ", „День", Радіо „Свобода")

Мапа Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України, на якій показано становище на сході України станом на 24 червня.

АМЕРИКА І СВІТ

Франція озброює Росію

ВАШИНҐТОН. – Помічник Державного секретаря США в европейських справах Вікторія Нуланд, виступаючи 17 червня у Німецькому фонді Маршала в американській столиці, повідомила, що США та Европейський союз мають намір запровадити низку додаткових санкцій стосовно різних секторів російської економіки, зокрема банківської ділянки і сфери оборони. За словами В. Нуланд, Вашинґтон розчарований тим, що Франція не відмовилася від постачань Росії бойових кораблів „Містраль". „Ще до кризи ми чітко заявляли про свою заклопотаність, бо вважаємо, що „Містралі" – це не те, що слід було б постачати для Росії", – зазначила дипломат. Говорячи про причини запровадження санкцій, В. Нуланд звинуватила Росію у допомозі українським сепаратистам „у вельми небезпечний спосіб". *(Радіо „Свобода")*

В Росії запанував „телефашизм"

МОСКВА. – Опозиційний до московської влади російський політолог і журналіст Андрій Окара мав мужність заявити 17 червня у прямому етері на телеканалі „ТВЦ", що на російському телебаченні відбувається не спотворення інформації про Україну, а створення альтернативної і вигаданої реальності. „Те, що зараз відбувається в нашій країні і в нашій інформаційній реальності, – це небувала в історії медія і в історії людства інновація. Фактично те, що у нас зараз є, можна назвати словом телефашизм", – сказав А. Окара, зазначивши, що це відбувається в епоху, коли є альтернативні джерела інформації, в тому числі інтернет. „Я вважаю, якби Ґебельс зараз працював на телебаченні російському, то йому, про таких спеціялістах в галузі брехні, доручили б хібащо заварювати каву", – гірко зіронізував політолог. *(„Дзеркало тижня")*

Естонія покладається на НАТО

ТАЛЛІН. – Прем'єр-міністер Естонії Тааві Рийвас заявив 20 червня в інтерв'ю для аґентства „Reuters", що на тлі дій Росії проти України Естонія зацікавлена у постійній військовій присутності НАТО на своїй території. „Країни Балтії і Польща сьогодні є новими „прифронтовими державами", – сказав Т. Рийвас. За його словами, до такого кроку з розумінням повинна поставитися насамперед Німеччина, яка була прифронтовою державою в роки холодної війни. Зокрема Північноатлантичному альянсові слід посилити повітряне патрулювання і розмістити в країнах Балтії системи Протиракетної оборони. Керівник естонського уряду категорично відкинув застереження про те, що постійна присутність НАТО в Східній Европі буде сприйнята в Москві як провокація. „Я не можу зрозуміти такі арґументи: Росія зробила все для порушення існуючих угод і діяла вкрай аґресивно", – ствердив Т. Рийвас. Естонський прем'єр-міністер розкритикував той факт, що Захід після закінчення війни в Грузії в 2008 році швидко відновив взаємини з Росією. *(„Кореспондент")*

Найбільше ціни „кусаються" в Данії

КОПЕНГАҐЕН. – Порівняльна аналіза цін на 2,400 споживчих товарів та послуг в країнах Европи, здійснена 20 червня европейським статистичним аґентством (Евростат), показала, що Данія в 2013 році була найдорожчою країною серед 28 країн-членів Европейського союзу. За даними Евростату, в Данії ціни на товари і послуги на 40 відс. вище середнього в Евросоюзі рівня. За Данією в цьому рейтинґу йде Швеція, де ціни перевищують середньоевропейські на 30 відс., а також Люксембурґ і Фінляндія, жителям яких доводиться платити за товари та послуги на 23 відс. більше, ніж у середньому в ЕС. Данія займає перше місце за вартістю шести категорій товарів і послуг – харчі та безалкогольні напої, побутова електроніка, приватний транспорт, ресторани і готелі. За цінами на одяг ця країна опинилася на четвертому місці, а на тютюнові та алкогольні вироби – сьоме (включаючи країни-нечлени Евросоюзу). Зокрема алкогольні напої дорожчі в Ірляндії, Фінляндії і Великобританії. *(„Кореспондент")*

Комуністи знову зрадили Україну

18 червня голова Верховної Ради Олександер Турчинов дав доручення реґламентному комітетові терміново вивчити питання існування в парляменті фракції Комуністичної партії, як антидержавної сили, яка перейшла на бік терористів. Так широка суспільна кампанія щодо заборони Компартії знайшла нарешті виявлення в офіційній політиці.

Дії Компартії України (КПУ) набули характеру прямої державної зради. Але насправді існує значно ширший перелік питань, які треба поставити перед цією партією як ідейною наступницею Комуністичної партії Радянського союзу.

Комуністи протягом десятиліть володарювали в України і ставили експерименти на живих людях і нації. Клясовий підхід полягав у винищенні українських еліт, у наступі на українське селянство, що призвело до втрати навичок господарювання, знецінення розумової праці. Так званий інтернаціоналізм слугував російським етнічним інтересам, обумовлював привілейовані позиції російської мови та культури на радянському просторі. Це призвело до масової русифікації, розчинення нації в „радянському народові“.

Перевага колективного й державного, знецінення унікального та індивідуального відбилися й на знеціненні людського життя. Важливою складовою було зменшення традиційного впливу Церкви, що спричинило духовну кризу. Зведення соціяльної справедливости до безпосереднього перерозподілу матеріяльних благ через державу утворило підвалини для розквіту корупції та здирництва.

Події серпня 1991 року спонукали до проголошення національного суверенітету України, що давало можливість забезпечитися від повернення практик і принципів, що їх сповідували комуністи. Але ця відмова виявилася половинчастою. КПУ й далі сповідувала комуністичні принципи. Зразком стала для неї Російська Федерація, яка стрімко поверталася до політичних практик і риторики часів сталінізму, а в дечому й перевершила їх. Визначальною стратеґією КПУ стала зрада національних інтересів на користь Росії, намагання зруйнувати єдину суверенну державу.

Засудження антиукраїнської діяльности КПУ є очікуваним важливим кроком у справі захисту національної безпеки. Проте, навіть заборона КПУ ще не забезпечить повної декомунізації, викорінення не лише практик, але й принципів, властивих комуністам. Паралельно слід узятися за обеззброєння всіх аґентів, що й нині транслюють комуністичні настанови в суспільну свідомість. Необхідна ліквідація залишків комуністичної пропаґанди, пам'ятників і меморіяльних знаків комуністичним діячам та топоніміки. Необхідна люстрація осіб, що зробили кар'єру на радянській партійній роботі, у спецслужбах СРСР. Необхідна виразна антикомуністична позиція на міжнародній арені, пропаґанда ідеї визнання злочинів комуністичного режиму.

Суспільна свідомість не може бути виправлена одним владним рішенням. Необхідно дати належну оцінку усім злочинам комуністичного режиму. Осмислення й сприйняття такої оцінки суспільством є запорукою швидкого залікування травм комуністичного минулого.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Шевченко постав у Вашінґтоні

Левко Хмельковський

50 років тому, 27 червня 1964 року, у Вашінґтоні колишній Президент США Двайт Айзенгавер урочисто відкрив пам'ятник Тарасові Шевченкові – твір скульптора Лео Мола (Леоніда Молодожанина) та архітектора Радослава Жука.

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні.

У великій промові Президент зокрема сказав: „Упродовж кількох минулих десятиліть можновладці, які здобули контролю над великими обширами нашої плянети, зневажили і заперечили засади волі й людської гідности. Революційні доктрини нашого вільного суспільства ще далекі від універсального застосування на землі. Навпаки, ми бачили протинаступи фашизму і комунізму, придушення особистих прав, заперечення національної незалежности. Тиранія і гніт сьогодні не різняться від тиранії і гніту за часів Тараса Шевченка. Сьогодні як і тоді, тиранія означає зосередження всієї влади в руках елітарної групи, урядового бюра, однієї людини. Кінцеві рішення, які стосуються кожного аспекту життя, залежать не від народу, а від тиранів".

Далі Д. Айзенгавер пророчо передбачив події на рідній землі великого поета: „Між усіма, що заселяють земну кулю, у кожній поневоленій країні – навіть у самій Росії – тільки горстка опановує своїх співгромадян силою або ошуканством. Людина прагне до волі, добробуту й миру, а воля кількох осіб заперечує волю мільйонів, приголомшених таким станом речей. Але не забуваймо вікової правди, що „це також минеться".

Пам'ятник Т. Шевченкові у столиці США здавна був мрією американських українців. Важливу ролю у здісненні цієї мрії мала „Свобода". 1956 року в газеті була надрукована стаття проф. Івана Дубровського „За пам'ятник Т. Г. Шевченку у Вашінґтоні". Автор закликав Наукове Товариство ім. Шевченка та Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) очолити цю шляхетну справу. У вересні 1960 року з ініціятиви голови УККА Лева Добрянського було створено Комітет пам'ятника Шевченкові, який очолили президент Головної ради Наукових товариств ім. Шевченка Роман Смаль-Стоцький, президент Української Вільної Академії Наук у США Юрій Шевельов та Л. Добрянський. Чимало американських українців надіслало листи до уряду щодо спорудження пам'ятника. Їх підтримали республіканці – сенатор Джейкоб Джевітс та конґресмен Алвін Бентлі.

У 1960 році резолюцію одноголосно схвалили Палата Представників і Сенат.

Ідея викликала бурхливий опір уряду СРСР. Посольство СРСР та Представництво Української РСР в ООН спромоглися опублікувати в США статті, які паплюжили пам'ять Т. Шевченка як ненависника християн, росіян, поляків і євреїв, а водночас зображувала його як „революціонера-демократа". У Конґресі були спроби скасувати ухвалене рішення. Посольство СРСР поширило „Слово до українців, до всієї української громади у США, до Комітету пам'ятника Шевченку в США", яке підписали письменники з Української УРСР. Вони звинувачували „деяких людців", які нібито намагаються використати ім'я Т. Шевченка „в своїх брудних політичних цілях".

Але правда перемогла і у квітні 1963 року влада столиці затвердила проєкт пам'ятника та оформлення майдану. У відкритті взяли участь 100 тис. людей – американські українці, делеґації з Канади, Арґентини, Бразилії, Великої Британії, Німеччини, Франції, Бельгії, Австралії, представники уряду США та посли закордонних держав. На монументі було зроблено напис: „Цей монумент Тарасові Шевченку, українському поету XIX століття і борцю за незалежність України та за свободу всього людства, який під чужоземною російською імперіялістичною тиранією та колоніяльним правлінням звертався до Вашінґтона з його „новим і праведним законом", було відкрито 27 червня 1964 року".

Відтоді щороку у Шевченкові дні до пам'ятника приносять квіти українські делеґації. Особливо багато їх цього року, коли увесь світ відзначає 200-річчя від дня народження поета-борця.

У своїй промові Д. Айзенгавер, говорячи про прагнення волі, сказав: „Якщо б Шевченко жив сьогодні, він був би у першому ряду цього великого змагання".

І Кобзар був цього року на Евромайдані, надихаючи його героїв до боротьби за волю.

Треба згадати добрим словом з нагоди 50-річчя пам'ятника і його автора, Л. Мола, який народився й зростав у сім'ї українських гончарів Григорія та Ольги Молодожанинів у містечку Полонне, котре 1845 року відвідав Т. Шевченко. Мене особливо хвилює ця обставина, бо й мені випало народитися у Полонному через 22 роки після Л. Мола. У Полонному жив дядько Лесі Українки Григорій Косач, якого вона відвідувала. У Полонному народилися солістка Віденської опери Валентина Степова, єврейський поет Перец Маркіш, розстріляний сталінськими катами. Давня земля полян, її зелені луки на річкою Хоморою дали надхнення скульпторові на створення величного пам'ятника у американській столиці.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Християни чекають на рішучий осуд

Російська Федерація захопила Крим, Володимир Путін продовжує аґресію проти України. Організовані спецслужбами Кремля диверсійні і терористичні групи дестабілізують життя в східних і південних областях України. Підконтрольні оточенню В. Путіна засоби масової інформації подають населенню Росії і світові спотворені картини того, що діється в Україні. В лоні Московської патріярхії діють в Україні терористичні угруповання, що називають себе „Російська православна армія".

Чому ж християнські Церкви офіційно не засуджують це свавілля? Я шукав, але покищо не знайшов офіційного і всеприлюдного засудження главами християнських віросповідань аґресії Росії проти українського народу та територіяльної цілісності України. Лише Українська Православна Церква в США висловила у „Свободі" стурбованість ситуацією в Україні. Аґресію Росії засудили також Кардинал-емерит Любомир Гузар з Української Греко-Католицької Церкви і Патріярх Української Православної Церкви Філарет.

Дивує, чому глави Церков не висловилися проти дій Росії в Україні. Адже ж третина населення (2.8 млрд.) нашої плянети – це християни. Це величезна моральна і духовна сила. Ми, українці-християни, чекаємо від глав Вселенського християнства засудження російської аґресії. Не можна мовчати, бо „коли ці замовкнуть, то каміння заголосить" – сказав Ісус Христос.

Треба прямою мовою називати речі, бо проти українського народу воює нація, яка намагається переконати світ, що Росія є зразком християнської моралі і їй належить першість у світовому православ'ї. Чуєте? У світовому! А тим часом, православна Росія напала на православний народ, який вона називає „братнім українським народом". Боже, охорони нас від такого „братерства."

Трагедія бандитського протистояння продовжується в Україні. Цьому сприяє Московська патріярхія. А Церкви мовчать! Світове християнство мовчить! Ми не вживаємо всіх християнських засобів в церковній діяльності, щоб зупинити конфлікт в Україні. Рішучий голос протистояння мусить бути сказаний. Нині настав момент, коли євангельське слово треба нести поза стіни храмів Божих. Слово Боже має втілюватися в життя.

Сьогодні, як мало коли до того часу, українці прагнуть пережити і відчути щось більше, ніж тільки співчуття. Церква Христова мусить відкрито діяти як дорадчий голос в політиці, щоб зміцнювати свій авторитет як християнсько-виховна інституція. А обмежування себе принципом, що Церква не повинна втручатися в політику держави, є виправданням позиції: „Моя хата скраю".

Міністерство закордонних справ України інформує: „Російські окупанти розпочали маштабне гоніння і фізичне насильство проти духовенства й мирян Кримської єпархії Української Православної Церкви Київського патріярхату. 1 червня так звані російські козаки зі зброєю в руках вчинили погром Церкви Покрови Пресвятої Богородиці в селищі Перевальне, розправу над мирними віруючими, серед яких були жінки і діти".

Московська патріярхія заборонила служби Божі в кримських православних церквах Київського патріярхату. Кримські татари готові відчинити двері своїх мечетів для православних. Яку ж євангелію проповідують у Москві?

Українська Православна Церква штучно поділена через чвари, джерелом яких є Московська патріярхія, котра наклала анатему на Митрополита, а зараз Київського патріярха Філарета, який вийшов з Московської патріярхії.

У діяспорі є багато православних церков – помісних, автономних, патріярших. Церков багато, а мовчання велике. Чому б спільним посланням собору єпископів або рішенням надзвичайних соборів своїх помісних митрополій чи дієцезій не засудити аґресію Російської Федерації і не оприлюднити цей осуд в засобах масової інформації? Уряди і Церкви об'єднують людей в єдину силу, яка може навести мир і стабільність в Україні, бо миролюбний голос і практичні дії народу – це голос Самого Бога. Християнський світ чекає на рішучий і критичний відгук на виклик, який вчинила російська аґресія, до якої причетні православні церковні чинники.

о. Іван Лишик,
Ню-Йорк

Обставини вимагають рішучих дій

Обставини, в яких опинилась Україна, вимагають рішучих, але обдуманих дій. Перш за все треба не боятися критично підійти до самого себе. Успіх у політиці залежить від здатності міняти політичні орієнтири. Прийшовши до влади з ідеєю переговорів з аґресором, треба не боятися відмовитися від цієї ідеї, коли обставини свідчать, що надія на переговори не працює. Ніколи не пізно відійти від будь-якої привабливої ідеї, коли практика показує, що приваблива ідея насправді – шлях у безодню. Переговорами можна досягти наслідків, коли партнером є людина чесна, не одержима ніякими месіянськими ідеями.

Думка про ліквідацію української самостійности обсіла Володимира Путіна з моменту розвалу СРСР. Усе, що він робив, діставшися до керма влади, було підпорядковано цій ідеї. І тепер, коли Путін підійшов нарешті впритул до здійснення своєї ідеї, невже ж він на переговорах відмовиться від неї?

Путін буде використовувати переговори, щоб приспати своїх опонентів і тільки. Сподіватися на можливість виговорити у Путіна якісь перспективи для України це надії зайця на благородство вовка. Путін ненавидить Україну, ненавидить Европу, ненавидить усіх, хто не підкорений йому. Він бачить в Україні загрозу існуванню його владі і загрозу існуванню імперії зла. Він не може терпіти вільних українців, бо завтра захочуть стати вільними і його раби.

Путін обіцяв закрити кордони, а на ділі пропускає через кордон танки. То на які переговори можна покладатися з маніяком, одержимим ненавистю до України і до свободи?

Треба вчасно міняти лінію політичної поведінки. Ніяких переговорів з аґресором і маніяком, зацикленим на ідеї ліквідації української держави.

В Україні йде війна, тому треба оголосити воєнний стан. І Конституція дає президентові на це повні права, коли держава в небезпеці. Потрібні дієві заходи для дієвої оборони. Усі силові структури треба об'єднати в одному оборонному центрі. З подій останніх місяців і тижнів яскраво проглядає, що в керівництві силових та оборонних структур діють диверсанти. Треба змінити всіх керівників оборонних структур, поставити людей, які довели на практиці свої здібності керівництва і вірности Україні. Всі державні ресурси треба звернути на оборону, на закриття кордонів. Не час засідати, коли йде підступна війна на знищення.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Україна потребує гуманітарної допомоги

Нижче вміщено текст листа, з яким звернувся 13 червня до секретаря Департамента оборони США Чака Гейґела Аскольд Лозинський з Ню-Йорку.

Шановний пане Гейгел!

Кілька моїх друзів, американських ветеранів українського походження, попросили мене написати вам про матеріяльну військову допомогу Україні. Як ви знаєте, Україна була знищена у військовому відношенні завдяки спільним зусиллям Кремля і колишнього Президента України Віктора Януковича. Останні зусилля були частиною змови, щоб зробити Україну слабкою і, таким чином, схильною до російського психологічного тиску, залякування і навіть фізичної сили.

На даний момент Україна була б вельми вдячна будь-якій військовій підтримці. США пропонували допомоги тим, що не вважається „смертельною зброєю". Проте, поняття „не смертельна" залежить від інтерпретації. Я так розумію, що Україна звернулася з проханням надати їй частину надлишкового військового майна, яке належить США, але в даний час знаходиться в Европі.

Це загальмувалося через бюрократичне, неправильне тлумачення Державного департаменту. Там не повинно бути ніякої двозначности щодо обладнання, яке використовується для захисту від шкоди, а не для нанесення шкоди. Зовсім недавно, під час президентських інавґураційних подій в Україні, Віце-президент Джо Байден оголосив про майже 50 млн. дол. нової допомоги Україні для конституційної реформи, зміцнення єдности та ефективної прикордонної контролі.

Росія має імперіялістичні проєкти щодо України, та, можливо, східніх союзників по НАТО. Її публічні заяви та міжнародні зобов'язання не мають значення. Україна дуже сильно потребує допомоги для своїх прикордонників, Національної ґвардії, Служби безпеки. Зокрема, Україна потребує гуманітарної допомоги та матеріяльно-технічної транспортної підтримки, щоб мати можливість захистити їх шоломами і бронежилетами, наданням медичної допомоги.

Я припускаю, що зі скороченням участи США у подіях в в Афґаністані тисячі транспортних засобів та іншого обладнання будуть в надлишку. Своїми вантажними літаками українці матимуть можливість забрати ці предмети для перевезення в Україну.

Президент України Петро Порошенко добре обізнаний з можливістю надлишкових поставок з Афґаністану. Технічні питання можуть бути узгодженні між Державним департаментом і українськими колеґами.

Дякую за люб'язний розгляд цього запиту. Ваша оперативна дія сприятиме підвищенню безпеки України і допоможе новому Президентові України у зміцненні єдности України, проведенні конституційних і економічних реформ.

В обороні Олега Сенцова

Один з провідних українських телеканалів показав фільм молодого українського режисера Олега Сенцова „Гамер". Це його перший ігровий фільм, який критики відзначають за нетрадиційність підходу, своєрідну авторську стилістику. Та мова не про фільм. Річ у тому, що кримчанина О. Сенцова ще у травні арештували і звинуватили у тероризмі. Нині він перебуває у Москві, у в'язниці „Лефортово". Усі розуміють, що вибратися звідти дуже непросто.

Звинувачення у тероризмі явно надумані і притягнуті за вуха. Видатні режисери світу Кшиштоф Занусі, Анджей Вайда, Аґнєшка Голанд, Майк Лі, Педро Альмодовар, Вім Вендерс звернулися до Володимира Путіна з вимогою звільнити українського режисера. Голова спілки кінематографістів України Сергій Тримбач повідомив, що їхня творча організація зверталась і до голови Спілки кінематографістів Росії Нікіти Михалкова з проханням посприяти звільненню О. Сенцова. Але той сказав, що це не його справа.

Режисер і актор Н. Михалков добре знаний в Україні. Чому досвід та інтуїція не підказують йому, що все оперте на брехню рано чи пізно розсиплеться? Під цими уламками загине й покриється неславою і його художній талант, як і тих, хто своїм авторитетом намагається підперти режим В. Путіна, що буквально на очах перетворюється на фашистський. Митець, який прислуговує такому режиму, навряд чи має моральне право зватися художником, хібащо блазнем…

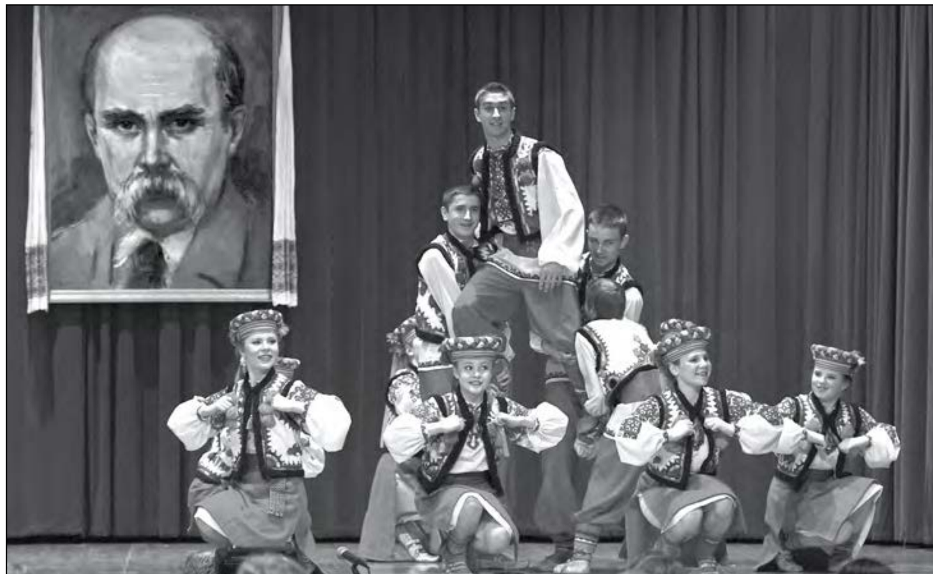
Світлана Орел,
Кіровоград

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Мінесоті відзначили 200-річчя Тараса Шевченка

Олександер Полець

МІНЕАПОЛІС. – 17 травня в Українському центрі українська громада міст Сейнт-Пол і Мінеаполіс відзначила 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Організувати вшанування поета узялися Об'єднання демократичної української молоді, Пласт, Спілка Української Молоді та Українська суботня школа парафії св. Михаїла і св. Юрія, які утворили комітет „Шевченко-200". До комітету увійшли молоді батьки, які ще з дитинства співпрацювали разом, тож і не диво, що в них був надзвичайно дружний підхід до співпраці.

Виступає гурток „Струмочки". (Фото: Богдан Іваськевич)

Комітет домовився, що святкування буде складатися з трьох частин: спершу концерт, потім загальна вечеря, а опісля – забава. На забаві грала група „Селюхи" (The Village Band), музику якої полюбляє молодь.

Концерт відкрила ведуча Алла Христич. Молитву „Отче наш" виконали діти суботньої школи під керівництвом Юрія Івана. Потім Олександер Полець виголосив короткий реферат у двох мовах. Промовляла спеціяльна гостя Барбара Візер, яка щойно повернулася з України після чотирьох років праці в „Корпусі миру" з кримськими татарами. З приходом в Крим росіян її вигнали з Криму. Б. Візер розповіла про події в Криму, а також про 70-річчя депортації татар з Криму за наказом Кремля.

Під час програми діяв інформаційний стіл комітету „Майдан Мінесота", де були інформація для громадян України про участь у виборах президента, збір грошей для бронежилетів воякам, а також підписні листи до сенаторів з закликом допомагати Україні. Програма концерту складалася з віршів, народних танців групи „Черемош" під керівництвом Кіндрата Матлашевського, сольоспіву, висвітлення відеоінсценізації „Три душі" за поемою Т. Шевченка „Великий льох", виступу хору під керівництвом Олексія Христича. Присутніх було близько 250 осіб.

Хор утворився з нагоди 200-річчя Т. Шевченка, коли було зроблене звернення до батьків дітей, які танцюють в групі „Черемош". Спершу зголосилися 11 осіб, а коли чутка про хор розійшлася, долучилися хористи з церковних громад і хор виріс до 28 осіб. Кіра Стеценко-Цареградська допомогла з нотами і хор досить швидко був готовий виступити у фіналі концерту з чотирма піснями. Після концерту співаки звернулися з пропозицією, щоб хор продовжив своє існування.

Святкували День батька спільним обідом

Левко Хмельковський

САВТ БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – Сестрицтво св. Покрови (голова Леся Сівко) при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного з нагоди Дня батька влаштувало 15 червня обід, на якому частувало парафіян та гостей рибальською юшкою, шашликами та іншими стравами. (Юшку зварили та шашлики засмажили Василь Осадця та Петро Рудий.) Трапезу благословив настоятель храму о. Юрій Сівко.

Серед гостей були голова Шкільної ради при Українському Конґресовому Комітеті Америки д-р Євген Федоренко з дружиною Аїдою, головний фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредитової Спілки Зенон Галькович з дружиною Оленою, який вручив грошовий дарунок сестрицтву.

Вітали тата Романа Стадницького діти Олесик і Марко з мамою Галиною Маринець, директоркою української школи при церкві. Вони побралися понад 12 років тому і тепер любовно ростять нове покоління американських українців.

Шлюб Галини і Григорія Добушів триває 65 років. У них теж двоє дітей. Тарас Добуш за фахом – архітектор. Серед останніх його будов – Українська католицька церква св. Івана Хрестителя і Культурний центр у Випані. Тато у нього – будівничий, походить з околиць Зборова у Тернопільській області. Дочка Оля стала маґістром з теорії мистецтва, має дітей Андрія та Ніну.

На свято прийшли з поблизького „Українського села" його численні мешканки – Оксана Лобачевська, Ніна Наливайко, Марія Ведмідь, Катерина Гуцул, Валентина Сизоненко,

Григорій, Тарас і Галина Добуші. (Фото: Левко Хмельковський)

Марлена Братах, Анна Кулак та інші.

День батька дав привід для зустрічей, знакомств, спогадів. Зокрема й про батьків, яких уже немає…

Освячено новий прапор СУМ

Віктор Курилик

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк, – З нагоди 65-річчя Спілки Української Молоді (СУМ) 25 травня на оселі СУМ відбулося урочисте освячення нового Переходового прапора Крайової управи СУМ (КУ СУМ) під час 55-го злету юнацтва СУМ після Служби Божої, яку відслужив капелян СУМ о. Ігор Міджак.

Прапор, освячений 9 травня 1954 року, протягом 60 років був одним з символів організації у відзначенні найбільш пам'ятних подій. Цей прапор буде передано до архіву СУМ. Новий прапор помандрує по всіх п'ятьох оселях СУМ в Америці: від Еленвілу до осель „Бескид" у Барабу, Висконсин, „Київ" у Дітройті, „Хортиця" у Клівленді, „Холодний Яр" біля Бафало, Ню-Йорк. З нагоди освячення прапору колишній голова КУ СУМ Богдан Гаргай закликав юнацтво служити Богові та Україні.

Згідно з традицією, освячення прапора відбувається у присутності хресних кумів, якими стали колишні голови КУ СУМ, голови чи булавні з кожного осередку та відділу СУМ, які тримали жовті й сині стрічки, як символи своїх осередків та відділів.

Присутні заспівали сумівський гимн і далі приступили до різноманітних змагань злету.

Юнацтво під час освячення Переходового прапора Спілки Української Молоді. (Фото: Віктор Курилик)

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Вечір австралійсько-української дружби відбувся у Сіднеї

Марічка Галабурда-Чигрин

СІДНЕЙ. – 105-та Світова конвенція організації „Ротарі“ відбулася 1-4 червня і скликала 18 тис. учасників з 150 країн світу. 3 червня в Домі української молоді в Лідкомбі відділ „Ротарі“ місцевості Ґолройд організував вечір австралійсько-української дружби.

При вході до залі у гарних вишиванках зустрічали гостей Марійка Ґоян-Маркевич та д-р Таня Дусь. Серед гостей були генеральний секретар „Ротарі“ Іван Гевко з дружиною Марґаретою, генеральний секретар Світового Конґресу Українців Стефан Романів, Ричард Ачесон з Комісії громадського зв'язку Нової Південної Валії.

Гостей вітали хлібом і сіллю голова Сіднейського осередку Спілки Української Молоді (СУМ) Юстин Сенько та голова Крайової управи СУМ д-р Стефан Дума, танцюристи танцювального гуртка „Заграва“ Соломія та Олекса Матіюки.

Ведучим зустрічі був Ярослав Дума, новообраний голова відділу „Ротарі“ в Ґолройді. Після співання гимнів Австралії й України Я. Дума вказав гостям на важливість присутності двох ґенеральних секретарів світових організацій.

Гості вечора австралійсько-української дружби у Сіднеї.

Діюча до липня голова відділу у Ґолройді Віра Ліондас-Біланівська привітала 170 гостей з усього світу та членів української громади, між якими були о. Михайло Смолинець з Української Автокефальної Православної Церкви та о. Симон Цькуй з Української Католицької Церкви. Вона піднесла тост за здоров'я всіх присутніх.

Я. Дума попросив до слова І. Гевка з США, який вказав на важливість діяльности „Ротарі“, яка багато допомогла в лікуванні дітей. Він належить до складу викладачів Українського Католицького Університету в Львові.

С. Романів висловив радість з приводу зустрічі.

У мистецькій програмі виступили танцюристи „Заграви“ й „Веселки“, співала і грала на бандурі Лариса Ковальчук.

Я. Дума повідомив, що відділ „Ротарі“ в Ґолройді постановив допомогти у розбудові клініки-лікарні пересадки кісткового мозку у Львові, розглянути можливість допомоги медичному центрові у Івано-Франківську.

Українські страви приготував Стефан Михно, якому допомагали Ніна Дусь, Лілія Матіюк, Марійка Шусняк, Соня Михно.

Спонзорували зустріч Фундація „Карпати“, Український національний фонд, родина Михно, Сіднейська кредитова спілка, Головна позичкова фірма „Merrylands“, Українська школа ім. св. Андрія, Енн Фоґарті. Сіднейський осередок СУМ надав на вечір безоплатно приміщення Дому молоді. Учасники мистецької програми не брали грошової винагороди за виступ.

Діти в Ізраїлі співали гимн України

Світлана Глаз

БАТ-ЯМ, Ізраїль. – 15 травня в Українському культурному центрі відбувся поетично-музичний вечір „Україна – це доля, Україна – це мати, Україна – це пісня“, присвячений Україні.

Діти співробітників Посольства України в державі Ізраїль підготували для гостей літературну композицію. У віршах відомих поетів-клясиків вони нагадали українську історію та її традиції. Всі учасники вечора гордо і тепло говорили про Україну вишуканою українською мовою, а потім зворушливо заспівали гимн України.

Організатор заходу – дружина Посла України Юлія Надоленко зауважила, що давно збиралася провести такий вечір і саме тепер, коли в Україні складна ситуація, вирішила підтримати рідну країну добрим словом і гарною піснею.

На вечорі виступили також члени літературної студії „Сходження“ та ізраїльська поетеса українського походження Валентина Чайковська. Відбулася прем'єра нової пісні ізраїльського композитора Михайла Бендикова на слова криворізького поета Анатолія Калянникова „Я сьогодні щасливий“. Виконав пісню Йонатан Гуґілев. Хлопчик вперше співав українською мовою.

На вечорі звучали твори Миколи Леонтовича та українські народні мелодії у виконанні юних музикантів під керівництвом М. Бендикова. Гостей пригощали українськими стравами. Спільні надії на мир в Україні об'єднали у цей вечір відвідувачів Українського культурного центру і створили теплу, ліричну атмосферу.

Юлія Надоленко з своїми дітьми Софією та Владиславом на вечорі в Українському культурному центрі. (Фото: Світлана Глаз)

Президент СКУ зустрівся з конґресменом Дені Дейвісом

ЧИКАҐО. – 1 червня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій разом з провідниками місцевої української громади мав зустріч з конґресменом Дені Дейвісом. У ході зустрічі Є. Чолій наголосив на важливості посилення тиску на Росію, яка захопила Крим і продовжує підтримувати терористів на сході України. Також було обговорено можливість надання Україні статусу основного союзника, не члена НАТО.

У зустрічі узяли участь голова Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки Олесь Стрільчук та його заступник Павло Бандрівський, президент дирекції Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч“ Михайло Кос та президент цієї кредитівки, фінансовий референт СКУ Богдан Ватраль, заступник президента дирекції кредитівки Олег Караван та член дирекції Роман Яцковський, голова Фундації „Самопоміч“ Ореста Фединяк та голова Фундації „Спадщина“ банку „Певність“ Юліян Куляс.

СКУ

Учасники зустрічі (зліва): Юліян Куляс, Олесь Стрільчук, Роман Яцковський, Олег Караван, Дені Дейвіс, Павло Бандрівський, Євген Чолій, Ореста Фединяк, Богдан Ватраль, Михайло Кос.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головний Уряд УНСоюзу на 2014-2018

Члени новообраного Головного уряду Українського Народного Союзу, який починає свою каденцію 1 липня.

Президент
Стефан Качарай

Перший Заступник Президента
Михайло Козюпа

Другий Заступник Президента
Евген Осціславський

Директор для Канади
Мирон Грох

Головний Секретар
Христина Е. Козак

Скарбник
Рома Лісович

Контрольна Комісія
Славко Тисяк
Василь Шеремета
Евген Щерба

Радні
Микола Філь
Евген Осідач
Андрій Шуль
Андрій Гавданович
Глорія Горбата
Мая Лев
Юліян Пішко
Любов Стрілецька
Люба Понятишин-Кеске
Богдана Пужик
Люда Вальчук

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Леві Кармазин-Кук, син Андреї та Жана Куків з Біверу, Пенсильванія, – новий член 120-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила тета Ольга Кармазин.

Ферра-Ева Станько, дочка Меґен і Стефана Станьків з Ню-Берну, Північна Каролайна, – нова член-ка 37-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Оксана і дідусь Юрій Станьки.

Запишіть своїх дітей і онуків до УНСоюзу!

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗІВКА

8ий фестиваль

Майдан солідарности

11,12,13 Липня

Спеціяльний гість—РУСЛАНА

П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

БОГДАН ШУТКА

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

АНСАМБЛЬ «РУСАЛКА»

ХОР «ДУМКА»

Вступ-$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест» – Майдан, чемпіонат поїдання вареників – продюсер А. Ґутмахер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/танці – «Фата Морґана», ярмарок фолкльору, Виставка «Українське село», та багато більше. ..

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY 1-888-9-HUDSON * VIP паркування– $20 (обмежені місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-6400

Фестиваль організований під патронатом Посольства України

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Пресфонд „Свободи“ квітень 2014 року

$	NAME	LOCATION
200	BIHUN, YAROSLAV	WASHINGTON, DC
	HNATIUK, GEORGE & ANNA	WINNIPEG, MB
100	FERENCEVYCH, ROMAN	ALEXANDRIA, VA
	FERENCEVYCH, ROMAN	ALEXANDRIA, VA
	MYSKO, ZORESLAVA	PHILADELPHIA, PA
80	STECK, ULANA	MISSISSAUGA, ON
60	PETRUSHA, MYKOLA	TROY, MI
50	PRYNADA, ROSALIA	CARTERET, NJ
	SYM-LIPSKY, JOANNA	LAKEWOOD, OH
45	JASINSKYJ, LONHYN	PORTOLA VALLEY, CA
	KUROWYCKYJ, IRENE	NEW YORK, NY
35	BABIAK, LUBOMYR	ABINGTON, PA
	OHARENKO, MARIA	REDONDO BEACH, CA
	OHARENKO, MARIA	REDONDO BEACH, CA
30	MELNYK, ANDRIY	CHICAGO, IL
25	BOHDANSKA, TAISSA	NEWARK, NJ
	KESKE, LUBA & WALTER	WOODLAND HILLS, CA
	PRYSZLAK, NICHOLAS	JENKINTOWN, PA
	SIERANT, ANNA	ASTORIA, NY
	SKRYPKA, WOLODYMYR	GAINESVILLE, GA
20	BIHUN, BOHDANNA	NOVATO, CA
	HORBOWYJ, HELEN	HOLMES, PA
	JARMOLUK, MARY	RUSSELLVILLE, AR
	KLYMKIW, WOLODYMYR & HELENE	CHICAGO, IL
	KOSTYK, TARAS	AMSTERDAM, NY
	KUZEL, ZENIA	ROCHESTER, NY
	ODEZYNSKYJ, MARIA	COLORADO SPRINGS, CO
	OLEKSYN, NATALIA	ROCHESTER, NY
	POLON, OKSANA & LAVRO	PITTSTOWN, NY
	RATYCZ, ROSTYSLAW & HELEN	EDISON, NJ
	SHTOMPIL, STEFANIA	RANDOLPH, NJ
	TURCZENIUK, BOHDAN	ELKINS PARK, PA
	WOCH, DMYTRO & ANNA	EAST HANOVER, NJ
15	BOJCUNIAK, OLENA	WARREN, MI
	CHERVIOVSKIY, ALEXANDER	WARREN, MI
	KARPENKO, ANDRIJ	DES PLAINES, IL
10	ANDRACH, EUGENE	SADDLE BROOK, NJ
	BACHNIVSKY, ALEX	ELKHART, IN
	DYGA, ALEX	ROCHESTER, NY
	FESCH, MICHAEL	TUCSON, AZ
	HAFTKOWYCZ, NADIA	WETHERSFIELD, CT
	HOSZKO, WALTER	PISCATAWAY, NJ
	LYSOBEY, CHRISTINE	CHERRY HILL, NJ
	PAWLUK, IHOR	LANSDALE, PA
	PYWOWARIW, SOFIA	FLUSHING, NY
	SALDYT, OKSANA	AMHERST, NY
	STEBELSKY, ALEXANDRA	NEWARK, NJ
	HUHLEWYCH-WOROCH, C	NEW YORK, NY
	SHTOHRYN, GEORGE	NEW YORK, NY
	TRUCHLY, VASIL	CHICAGO, IL
	WASYLYSZYN, ROMAN	PHILADELPHIA, PA
	WERBYCKYJ, IRENE	WOODSIDE, NY
	ZAIKA, LAURA LARYSA	CHELTENHAM, PA
5	CHOLHAN, LUBA	PASSAIC, NJ
	KOPANYCIA, MAKAR	TRENTON, NJ
	KOZIUPA, NICHOLAS	CEDAR KNOLLS, NJ
	MIAHKY, NATALIE	AKRON, OH
	NAHORNIAK, NADIA	TOMS RIVER, NJ
	SOCHOCKYJ, ANNA	ROCHESTER, NY
	TANIN, ANANIJ	WEST ALLIS, WI
	YAROSH, WILLIAM	LIVINGSTON, NJ

TOTAL FOR APRIL: $1,805

Дати одержані з оплатою за Альманах УНСоюзу

$	NAME	LOCATION
150	NOWAK, IRENE	MILWAUKEE, WI
100	BAJLAK, ANNA	MATTITUCK, NY
	JAKUBOWYCZ, ALEXANDER & DAR	BRECKSVILLE, OH
85	BODNAR, ULANA	ALEXANDRIA, VA
80	SAWKA, JOSEF	PINELLAS PARK, FL
50	HOHOL, MYCHAJLO & MARI	ETOBICOKE, ON
	KOLYBABIUK, JAROSLAW	MOORESTOWN, NJ
	TORIELLI, MARTA	COLONIA, NJ
	WELYKORIDKO, OLGA	TRENTON, NJ
	YASINSKY, TATIANA	SILVER SPRING, MD
35	BEKERSKY, DARIA	TUXEDO PARK, NY
	BEMKO, IHOR	EDINBORO, PA
	KARKOC, PETRO	COLUMBIA HEIGHTS, MN
	KIEBUZINSKI, GEORGE	GAITHERSBURG, MD
	KOLOMAYETS, GEORGE	ELK GROVE VLG, IL
	KUZMOWYCH, C	GREAT FALLS, VA
	MACIW, CHRYSTYNA	DES-ORMEAUX , QC
	MELNITCHENKO, EUGENE & HELENA	OWINGS, MD
	SWYSTUN, ROMAN & ORYSIA	NORTH PORT, FL
30	LYSKO, WOLODAR & MARTHA	CRANBURY, NJ
25	BANIT, VIRA	ST LEONARD , QC
	DUTKA, OREST	FLUSHING, NY
	GELETKANYCZ, ROMAN A & HELEN	BEDFORD, NH
	HOLOVETSKY, HALYNA	BALLSTON SPA, NY
	KULYNYCH, M	JACKSON HEIGHTS, NY
	LOJIK, WALTER	SALT LAKE CITY, UT
	PASHKOVSKY, NEONILA	TORONTO, ON
	PETRYK, ANNA	SHERWOOD PARK, AB
	PIASECKYJ, OKSANA & PETER	SUNNY ISLES, FL
	SAWCHYN-DOLL, IRENE	MORRISTOWN, NJ
	SOS, JOHN Y & ULANA	PROVIDENCE, RI
20	BENKO, EVHENIA	CLEVELAND, OH
	HRAB, AURELIA	MORRISTOWN, NJ
	HRYHORCZUK, NATALIA	CHICAGO, IL
	KUZYCZ, JURIJ	GLEN ELLYN, IL
	LABINSKY, PAUL	CHERRY HILL, NJ
	RADYNSKYJ, KSENIA	EAST LYME, CT
16	KOVALEVSKY, NICHOLAS	TIFFIN, OH
15	BABIJ, LANA	MANCHESTER, CT
	BALYNSKY, GEORGE	SEA GIRT, NJ
	BARDYN, IHOR	TORONTO, ON
	FOTY-TOKE, A	ETOBICOKE, ON
	GROMOW, ALLA	UTICA, NY
	HURSKY, PETRO	CHELTENHAM, PA
	JARYMOWYCZ, ZENOWIJ	PHILADELPHIA, PA
	KLUFAS, ZORIANNA	HIGHLAND PARK, NJ
	KLUN, JAROSLAW	BEAMSVILLE, ON
	KORYTOWSKY, WALTER	STERLING HEIGHTS, MI
	KOSTIUK, THEODOR &ALEXA	SILVER SPRING, MD
	KOWAL, OLGA	KENILWORTH, NJ
	LYCHYK, VICTOR	ARLINGTON, VA
	MAYER, BOHDANNA	MONTREAL , QC
	PASTERNAK, OLGA	DIAMOND POINT, NY
	PETRYK, FEDIR	LEVITTOWN, PA
	POLON, OKSANA & LAVRO	PITTSTOWN, NY
	SCHUR, LESIA	TORONTO, ON
	SHEREMETA, LUBOMYRA	CHICAGO, IL
	STAWNYCHY, GEORGE	KINNELON, NJ
10	BAXER, MARTA	NORWALK, CT
	BRUNDA, VALENTINA	GARFIELD, NJ
	CHAPELSKY, OREST	ANN ARBOR, MI
	DYTYNIAK, MARIA	EDMONTON, AB
	FEDOR, MYCHAJLO	FLEMINGTON, NJ
	FEDORIW, DARIA	NORTH ROYALTON, OH
	GOLIA, Z	TARPON SPRINGS, FL
	GONZALEZ, LUBA	LYNBROOK, NY
	HALCZUK, MYKOLA	PARMA, OH
	HLADKYJ, IRENE	NEW HAVEN, CT
	HOLIAN, MICHAEL & OKSANA	ELMWOOD PARK, IL
	HOLUB, MARIA	STUART, FL
	HRAB, OMELAN & MARY	BOTHELL, WA
	JANKOVIC, MICHAEL	SILVER SPRING, MD
	JAROWENKO, WADYM	LANCASTER, PA
	JASINSKYJ, LONHYN	PORTOLA VALLEY, CA
	KRAMARCZUK, MYRON	ST ANTHONY, MN
	KUSZNIR, NADIYA	PISCATAWAY, NJ
	HURALECZKO-LASCH, LUBA	UNION, NJ
	MALESHYK, LUBA	MT PROSPECT, IL
	PRYSHLAK, TEODOZIJ	WEST SENECA, NY
	ROMANIW, MYKOLA	NORTH BERGEN, NJ
	SAVARYN, PETER	EDMONTON, AB
	SAWYN, ALEXANDRA	CHICAGO, IL
	SHAIDEVICH, VSEVOLOD	SOMERSET, NJ
	STECK, ULANA	MISSISSAUGA, ON
	SWANSON, LARISSA	PALO ALTO, CA
	SYGIDA, NATALIA	EAST HANOVER, NJ
	SYWYJ, STEPHANIE	CLEVELAND, OH
	WOCH, DMYTRO & ANNA	EAST HANOVER, NJ
	WYHINNY, HALYNA	BARRINGTON, IL
	ZARYCKY, MARIE	WARREN, MI
5	BEREZIUK, SOPHIA	WARREN, MI
	BORTNYK, BOHDAN	TOMS RIVER, NJ
	BUKACZ, MYCHAJLO	PHILADELPHIA, PA
	BYKOVSKY, NIKOLAY	HAMLIN, NY
	KORTSCHMARYK, FRANKO	MONTREAL, QC
	KOWERKO, OLEH & ALEXANDRA	CHICAGO, IL
	KUCZER, KSENIA	WARREN, MI
	KUSHNIR, JOHN & MARIA	CARTERET, NJ
	LEWYCKYJ, JURIJ	OUTREMONT, QC
	LITEPLO, SAM	BROOKLYN, NY
	LITOSCH, EUGEN	BRONX, NY
	MARKOWYCZ, M	LAKE WORTH, FL
	MARUSZCZAK, MARIA	TORONTO, ON
	MIZUR, ROMAN	SHRUB OAK, NY
	MUDRY, ALEXANDRA	CHICAGO, IL
	PALUGA, SOPHIE	TOMS RIVER, NJ
	PALYLYK, TAMARA	ELDRED, NY
	PIDLETEJCZUK, NICHOLAS	GROSSE PT WOODS, MI
	PIDPERYHORA, ELVIRA	ELKINS PARK, PA
	STARUSCHAK, FRANCES	WELLAND, ON
	SWYRYDENKO, J	HUNTINGTON, CT
	WYNNYCKY, PATRICIA	BETHLEHEM, PA
	YURKEWYCH, MARIA	EAST HANOVER, NJ

TOTAL FOR APRIL: $2,256

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“

ЗУАДК проводить нову збірку на оборону України

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Перед смертельною небезпекою, яка нависла над Україною, Міністерство оборони України повідомило, що воно формує батальйони територіяльної оборони (БТО) в усіх областях України. Вони стоятимуть на сторожі своїх областей від ворожої загрози.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), який за дорученням Світового Конґресу Українців, вже успішно провів збірки пожертв на гуманітарну допомогу для Майдану, Української армії та Національної ґвардії України, тепер закликає всіх українських патріотів надати фінансову допомогу поодиноким БТО.

Закликаємо жертводавців назвати області, з яких вони або їх родичі походять, щоб упевнитися, що вояки там мають все, що їм обов'язкове. ЗУАДК має надію, що наша громада так само щедро відгукнеться на цей почин, як і на попередні.

Ваші пожертви, які можна відтягати від федерального податку, просимо висилати на адресу ЗУАДК: United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111. Чеки треба виписувати на „UUARC“, а на долині зазначити „BTO“ і назву области.

За дальшими інформаціями можна звертатися до Канцелярії ЗУАДК електронною поштою: uuarc@verizon.net або телефоном: 215-728-1630.

ЗУАДК

Запрошує 8-ий Фестиваль української культури на Союзівці

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Українська Народна Фундація запрошує 11-13 липня на восьмий Фестиваль української культури, який проводить Центр української спадщини на Союзівці під гаслом „Майдан солідарности" на підтримку єдности та миру в Україні. Триденне свято музики, співу і танців представляє переможницю Евробачення 2004 року Руслану (Лижичко), яка стала „голосом народу", Народного артиста України, популярного естрадного музиканта-співака Олега Скрипку, скрипаля-віртуоза, золоту скрипку світу Василя Попадюка разом з гуртом „Papa Duke". Гурт Руслани виступить для слухачів на найбільшому українському фестивалі в Сполучених Штатах Америки.

Фестиваль на Союзівці організований під патронатом Посольства України в США.

В складі програми будуть артисти з усього світу. Гурт „Papa Duke" з Торонто разом з В. Попадюком створив власний стиль музики „World Fusion", комбінуючи jazz, latino, gypsy з клясичним репертуаром. Виступатимуть Софія Федина – народна співачка та голос Львівського Майдану, відомі бандуристи Віктор Мішалов з Австралії з Богданом Шуткою з Дітройту та український хор „Думка" з Ню-Йорку під керівництвом Василя Гречинського, випусника Львівської консерваторії.

Жваві народні танці, барвисті костюми оживлять сцену, коли два потужні ансамблі – танцюристи Школи українського народного танцю ім. Роми Прийми-Богачевської" та ансамбль українського танцю „Русалка" з Вініпеґу в Канаді піднесуть енергію та жвавий настрій глядачів.

За традицією фестиваль на Союзівці представляє найкращий та найрізноманітніший ярмарок мистецтва, фольклору та сувенірів. На Союзівці сподівайтеся покуштувати смачні традиційні страви.

Будуть різні заплановані для усіх відвідувачів фестивалю події – конкурс поїдання вареників під керівництвом Алекса Ґутмахера, цілоденний кіно-фест, присвячений Евромайданові, документальні фільми про естрадну американську співачку українського походження Квітку Цісик та відому солістку опери Соломію Крушельницьку, фотовиставка Евромайдану та багато більше.

Мета фестивалю – об'єднати українців в США на підтримку України.

Громадські та гуманітарні організації матимуть нагоду ознайомити публіку з своєю діяльністю.

У п'ятницю, о 8-ій год. вечора, відбудеться благодійний ґала-коктейль-бенкет на підтримку поранених в боротьбі. Дотації призначені через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), зареєстрований як фундація 501(c)3. Від 1994 року ЗУАДК висилає гуманітарну допомогу українцям по цілому світі.

Квитки на бенкет (200 дол. за особу) включають коктейль, бенкет, приватний шов та зустріч з артистами. Цю імпрезу проводять Українська Народна Фундація при Українському Народному Союзі та ЗУАДК.

За загальними інформаціями можна звертатися на сайт: www.soyuzivka.com, електронна пошта: una@unamember.com або soyuzivka@aol.com. Автобуси: New Tours, Brooklyn NY, тел.: 718-934-7644.

Провідні учасники концертів української культури.

Відбувся 55-ий злет юнацтва СУМ

Учасники акції „Україно, ми з тобою". (Фото: Віктор Курилик)

Переможці змагань молодшого юнацтва: Назар Ковалюк (перше місце), Соня Микитин (друге місце), Дарій Борса (третє місце).

Віктор Курилик

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 24-25 травня на оселі Спілки Української Молоді (СУМ) відбувся 55-ий злет юнацтва, на якому кожен міг брати участь в конкурсах знань, деклямування віршів, роїв, мистецтва, мультимедії та спорту.

Ще перед початком Крайова управа повинна була визначитися, чи доцільно проводити імпрезу в умовах анексії Криму й фактичного ведення Росією неоголошеної війни на сході України. Останні місяці довели, що мобілізація українців поза межами України та тиск на уряди різних країн є ефективним засобом духовного єднання, яке зіграло вирішальну ролю у перемозі Революції гідности під час Евромайдану.

Злет юнацтва СУМ став символічним продовженням Евромайдану. Значна група дружинників-сумівців побувала в України у ролі спостерігачів на виборах. Було організовано автобус до Ню-Йорку з Еленвіла для всіх сумівців, які мали право голосу, щоб вони могли проголосувати за нового Президента України. Осередок СУМ з Ню-Йорку зголосився провести акцію підтримки вільних виборів в Україні: разом з участю в мистецькій програмі юнацтво також працювало помічниками та спостерігачами на виборах, а зібрані гроші від продажу води та солодких напоїв пішли на підтримку Збройних Сил України.

На злет прибули 489 учасників з 15 відділів юнацтва США та трьох відділів Канади. Господарі злету – осередки СУМ з Джерзі-Сіті, Випані та Ірвінґтону, Ню-Джерзі, на чолі з комендантом Оксаною Бартків та референтом Юрієм Стецьком подбали про розміщення юнацтва і гостей з Канади – Осередок СУМ Місісаґа, які приєдналися до сумівців з Ню-Йорку, Бафало, Ґошену, Йонкерсу (Ню-Йорк); Гартфорду, Стемфоду (Конектікат); Випані, Джерзі-Сіті, Пасейку, Ірвінґтону, Картерету (Ню-Джерзі); Клівленду, Філядельфії, Чикаґо, Палатайну (Ілиной), Етобіко (Онтаріо), Монреалю.

Переможці змагань старшого юнацтва Юрій Йосипів (перше місце), Андрій Шемечко (друге місце), Дана Бартків (третє місце).

Злет проходив під гаслом „Не вмирає душа наша, не вмирає воля!". Відзначення 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка стало визначальною темою злету.

Злет запам'ятається багатьма акціями, які внесли потужний струмінь патріотичних почуттів. Перед початком спортивних змагань відділи юнацтва взяли участь в акції „Єдина Україна" і пройшли маршем від табору до спортової площі, несучи назви тих міст, які були на Майдані включно з тими, де зараз відбуваються воєнні дії – Слов'янськ, Краматорськ, Маріюпіль.

Увечорі, під час ватри, присвяченій „Небесній сотні", відбулось запалення свічок на честь полеглих за Україну. 25 травня, після Служби Божої й висвячення нового Переходового прапора Крайової управи, усе юнацтво узяло участь в акції „Україно, ми з тобою". Майже 500 юнаків та юначок у вишиванках заповнили головну сцену на Площі героїв й під спів „Україно" Тараса Петриненка утворили прапор України з синіх та жовтих карток, який час від часу символічно майорів рухами молоді. Потім усі заспівали гимн України.

Відбулися символічні вибори Президента України для юнацтва. Більшість юнацтва віддала свої голоси за Петра Порошенка, вірячи в те, що він зможе повернути Крим та стабілізувати ситуацію в Україні.

25 травня, увечорі, після змагань, усе юнацтво востаннє зібралося перед головною сценою, щоб відсвяткувати свої перемоги перед дорогою додому. Серед відділів втретє поспіль першість здобув „Херсонес" з Стемфорду, Конектикат. На другу сходинку піднявся відділ „Чигирин" з Ірвінґтону, третім став відділ „Білогорща" з Клівленду.

В індивідуальних змаганнях серед молодшого юнацтва перемогу здобув Назар Ковалюк, друге місце – Соня Микитин (Філядельфія), третє – Дарій Борса (Ірвінґтон).

Серед старшого юнацтва тріюмфував Юрій Йосипів (Стемфорд), Андрій Шемечко (Клівленд) був другим, Дана Бартків – третьою.

Крайова управа СУМ подякувала усім осередкам та відділам за участь у конкурсах, а також О. Бартків та Ю. Стецьку за успішне проведення злету.

Курс Москви...

(Закінчення зі стор. 3)

давчі ініціятиви вже готові. Восени плянується розглянути законопроєкт, який дозволить обирати російську мову як рідну для вивчення в школах. Таким чином, вивчення мов титульних націй стає необов'язковим. У результаті – вони опиняються під загрозою зникнення.

На сьогодні діти в школах національних автономій Росії вивчають свої рідні мови, а російську – як державну. Однак, путінські законописці вирішили, що настав час зупинити це мовне „свавілля" у багатонаціональній Російській Федерації. По-путінськи виходить, що російська має стати рідною для всіх. Не хочеться переказувати всю маячню, якою намагаються пояснити життєву потребу всіх без виключення вивчати тільки одну мову, а свою рідну – забути назавжди.

Проти цього законопроєкту виступили Татарстан та Північна Осетія, для яких знищення мов пришвидшить знищення національно-культурної автономії. Наприклад, для Татарстану, який вважався державою в державі з надзвичайно широкими повноваженнями, вивчення татарської мови було одним з останніх свідчень колишнього суверенітету. За словами місцевих жителів, питання „захисту" російської мови – надумане. Знайомі методи, чи не так?.. А втілення такого рішення спричинить руйнування національної політики цієї республіки.

Якщо ж взяти Північну Осетію, то відмова від обов'язкового вивчення національної мови означатиме її повне знищення. Те ж саме стосується Чукотки й ряду інших суб'єктів федерації.

Нарощуючи темпи тотальної русифікації й знищення мов та ідентичности корінних народів, які населяють нинішню Росію, В. Путін водночас продовжує вбивати російськомовних в Україні під виглядом їх „захисту".

Саме під надуманою проблемою „утисків російськомовного населення" В. Путін розпочав свою військову інтервенцію в Україну. І озброївшись цією ідеєю, він через присланих терористів убиває, катує й грабує те ж російськомовне населення, яке проживає на Донбасі.

Путінські терористи ведуть війну й проти України, і проти російськомовних громадян України.

Тому нам, українцям, які розмовляють різними мовами, необхідно припинити істерію навколо захисту російської мови. Їй нічого не загрожує.

(„Українська правда")

Іван Крулько – голова „Батьківщини Молодої".

Микола Галів відзначає 90-ліття

Олександер Панченко

Миколу Галіва, який 29 червня відначає своє 90-ліття, можна назвати не лише патріярхом української журналістики у країнах поселення, але й патріярхом (вибачте, за деяку тавтологію) українського патріярхального руху, цього доволі широкого й досить потужного громадського угрупування українців, яке майже півстоліття тому створено з метою домагатися патріярхального устрою Української Католицької Церкви.

Часопис „Патріярхат", довголітнім редактором якого був М. Галів, зародився в бурхливі роки після II Ватиканського собору, який сприяв зростанню активности мирян в житті Церкви та спричинився до постання українського патріярхального руху, одним з чолових діячів якого став М. Галів.

З М. Галівим мене єднає багатолітнє листування. Ми обмінюємося поштівками, листами, короткими записками з різних пропам'ятних дат та історії визвольної боротьби.

Народився М. Галів 29 червня 1924 року у селі Літиня поблизу Дрогобича. 1938 року він став членом ОУН, мав організаційні псевда „Дир", „Коваль", „Співак". За німецької окупації закінчив бухгалтерські курси й сільськогосподарську школу в Дрогобичі, згодом був арештований ґестапо за підпільну діяльність, сидів у берлінській тюрмі на Александерплац у 1943 році, після чого був засланий німцями до табору примусової праці в околицях Берліну.

Під час американської окупації Німеччини у 1945 році М. Галів навчався у таборовій гімназії в Авґсбурзі, середню освіту здобув у Реґенсбурзі, згодом вчився в Українському технічно-господарському інституті, який закінчив у 1950 році з дипломом інженера-лісівника.

У повоєнні роки М. Галів був обласним провідником юнацтва Закордонних частин у Реґенсбурзі та його околицях, вивчав право в Українському Вільному Університеті. Під кінець 1940-их років М. Галів став головою Української студентської громади в Реґенсбурзі, а згодом головою Союзу українських студентів в Німеччині, членом редколеґії журналу „Фенікс" Товариства української студіюючої молоді ім. Миколи Міхновського.

Наразі М. Галів є провідним членом ОУН за кордоном, довголітнім членом її Політичної ради, якийсь час працював у редакціях часописів „Сучасна Україна" та „Українська літературна газета", був членом управи клюбу „Крапка над „ї" у Мюнхені.

В 1956 році він прибув до США, де працював у різних інженерних фірмах і разом з Романом Ільницьким утворив в США організацію „Однодумці ОУНз", став її секретарем.

М. Галів плідно дописував до ряду українських газет та журналів,

Микола Галів

був довголітнім редактором журналу „Патріярхат" та провідним членом Українського патріярхального світового об'єднання й Українського патріярхального товариства (УПТ) у США, довголітнім управителем Наукового Товариства ім. Шевченка в США.

Особливим етапом у діяльності М. Галіва є його надтхненна праця з метою домагатися патріярхального устрою Української Католицької Церкви. УПТ має понад 30 відділів і близько 2,500 членів, мало осідок у Ню-Йорку, відділи у Філядельфії й Дітройті. Видатними працями М. Галіва у цій площині є „Асоціяція українців в Америці" та „У 60-річчя єрейських свячень Патріярха Йосифа". Він часто виступає з доповідями на політичні й церковно-релігійні теми.

Для загальної ілюстрації визначних здобутків М. Галіва в українському патріярхальному русі зазначу, що у досить ґрунтовній збірці „Матеріяли до історії українського патріярхального руху (1963-2001)" (львівське видавництво „Свічадо", 2009), М. Галів згадується серед інших провідників цього товариства 40 разів. М. Галів редаґував збірку доповідей „Метрополія Ню-Йорку Слузі Божому Андреєві у 50-річчя його смерти", входив до складу редколеґії „Збірника УГА-УТГГ".

М. Галів й досі провідний та активний член Середовища Української Головної Визвольної Ради, активний член колись знаменитого Українського-єврейського товариства, член-засновник „Клюбу круглого стола" у Ню-Йорку, член управи Фундації приятелів енциклопедії „Україна", багатьох інших організацій й товариств світового українства.

Цієї червневої днини хочу послати українському патріотові й патріярхові журналістики М. Галіву свої зичення та сказати: „Українці пам'ятають Вашу видатну працю для добра України і її народу!".

Олександер Панченко – доктор права з Українського Вільного Університету (Мюнхен), адвокат з Лохвиці Полтавської области

НОВИНИ НАУКИ

Нагорода ім. Петра й Олі Савариних підтримає КІУС

Учасники зустрічі в Канадському інституті українських студій (зліва): Роман Шиян, Володимир Кравченко, Петро Саварин, Зенон Когут, Микола Сорока.

ЕДМОНТОН, Альберта. – Канадський інститут українських студій (КІУС) разом з Канадською фундацією українських студій (КФУС) та відомим українсько-канадськии діячем Петром Савариним 4 березня оголосили про заснування Нагороди ім. Петра й Олі Савариних, яка буде надаватися на підтримку різних науково-освітніх проєктів КІУС: на виділення дотацій науковцям, організацію публічних заходів та підтримку публікацій і перекладів у ділянці україознавства.

КІУС присуджуватиме нагороди, гроші на які будуть надходити з доходів фонду, адміністровано-

(Закінчення на стор. 18)

Фундація УВУ провела загальні збори

Степан Качурак

НЮ-ЙОРК. – 26 квітня відбулися річні загальні збори Фундації Українського Вільного Університету (УВУ), які переобрали головою Аскольда Лозинського.

Також обрано наступну управу: Теодор Воляник, Леонід Рудницький та Іван Буртик – заступники голови, Степан Слуцький – україномовний секретар, Лада Кий – англомовний секретар, Богдан Савицький – фінансовий референт, Марія Пришляк, Марія Поліщук, Михайло Казаренко, Ігор Мірчук, Степан Качурак, Микола Мегец, Петро Матіяшек і Андрій Шуль – члени.

Обрано Контрольну комісію у складі: Ярослав Оберишин – голова, Ігор Гайда та Мирон Свідерський – члени. До Ради тростистів обрані: А. Лозинський, Т. Воляник та І. Буртик. Призначено журі Літературно-наукового фонду у складі: М. Казаренко – голова, Альберт Кіпа та І. Мірчук – члени.

Зборами провадила президія: Андрій Шуль – голова, Степан Качурак – секретар. Збори заслухали звіти голови, заступників, секретарів та фінансового референта, а також Контрольної комісії.

Були обговорені потреби більшого фінансування, тобто звернення до українських фінансових інституцій, громади, дітей колишніх меценатів Фундації, а також збільшення приходів від інвестицій та поширення діяльности на терені США шляхом окремих семінарів, допомоги школам українознавства, підтримки студентів УВУ у Мюнхені.

Зачитано привіт від ректора УВУ Ярослави Мельник, у якому повідомлено, що сьогодні готують маґістерські та докторські праці понад 150 студентів переважно з України на факультетах українїстики, філософії, економіки та політології.

Учасники річних загальних зборів Фундації Українського Вільного Університету.

Молоді дослідники вивчали Голодомор

ТОРОНТО. – 6-7 червня п'ятеро дослідників взяли участь у роботі науково-практичної ляботаторії з вивчення проблематики Голодомору. Як зазначила професор історії Ольга Андрієвська, одна з організаторів події, цей захід надав можливість молодим науковцям представити результати власних досліджень і скористатися з обміну думками та порадами фахівців, що займаються темою Голодомору.

Подія стала можливою завдяки Дослідно-освітньому консорціюму з вивчення Голодомору (КІУС, Альбертський університет) за сприяння Українсько-канадського дослідчо-документаційного центру при Інституті св. Володимира.

Професор Неаполітанського університету Андреа Граціозі – один із перших істориків, які свого часу звернули увагу на ознаки геноциду в українському Голодоморі, був одним з експертів-учасників науково-практичної ляборaторії. У ній брали участь експерти Людмила Гриневич – провідна в Україні дослідниця Голодомору, її чоловік Владислав Гриневич – знавець історії Другої світової війни в Україні, співробітник консорціюму Андрій Макух.

Кожна з п'яти двогодинних секцій була присвячена доповіді одного з молодих науковців. Тексти їхніх доповідей були заздалегідь поширені серед учасників, які, в свої чергу, підготували власні запитання доповідачам.

Ольга Бертельсен виголосила першу доповідь „Політика замовчування під час колективізації в Україні у 1928-1933 роках". З доповіддями виступили Кімберлі Сейнт-Джуліян (Гарвадський університет) – „Сталінізм на селі: формуючий досвід колективізації та Голодомору в Радянській Україні", Діяна Кудайбергенова, докторант Кембріджського університету – „Визначення культурної травми: Голодомор, народні страждання та сучасне державотворення в Україні", Олександер Гогун з Вільного університету в Берліні – „Український хліб для російських військових заводів: політико-економічні причини Голодомору", Дарія Матінлі, докторантка Кембріджського університету, виступила з доповіддю про те, яким чином зберігається або зникає пам'ять про справи колишніх поплічників і виконавців Голодомору.

Марта Базюк, виконавчий директор консорціюму, зазначила, що ця науково-практична ляборaторія вповні відповідала своєму призначенню, адже молоді науковці мали нагоду обмінятися думками та скористатися допомогою експертів.

КІУС

Учасники науково-практичної ляборaторії з вивчення проблематики Голодомору.

Президент – в облозі ...

(Продовження зі стор. 1)

повіли відмовою. Що саме так станеться, передбачали командири найбільш боєздатних українських батальйонів. Тобто, до їхніх нарікань, що нова влада є нерішучою, безвольною у боротьбі з кривавим ворогом, додалося нове: як можна припиняти вогонь, коли з протилежного боку він не припиняється?

„Нам здається, що люди при чинах просто бояться брати на себе відповідальність, натомість вони граються в гуманізм. А терористам це лише на руку", – це думка бійців з батальйону „Азов", висловлена в розмові з кореспондентом Радіо „Свобода".

А те, що розповідає командир „Азова" 34-річний харків'янин Андрій Білецький, якого попередня влада кинула за ґрати за активність в організації „Патріот України", насторожує ще більше: „Я не є ні членом, ні прихильником Радикальної партії, але при цьому мушу сказати, що Олег Ляшко належить до найадекватніших і найдіяльніших людей в даній системі влади. Повірте, коли антитерористична операція гальмувалася через політичні рішення, саме стараннями Ляшка багато з наших бойових завдань були уможливлені…".

Отже, в цей тяжкий і небезпечний для самої долі України час „політичні рішення", виявляється, можуть бути однозначно шкідливими. Ось ще один доказ цього: станом на 1 червня населення зібрало на військо майже 130 млн. грн. З них до 12 червня було витрачено на потреби армії лише 7 млн. грн., трохи більше, ніж 5 відс. Що це за політика і чия це політика? А далі – факт, який взагалі не піддається зрозумінню: на рахунках Міністерства оборони України лежать понад 4 млрд. грн. – у той час, як в організованих з добровольців-патріотів батальйонах нема в достатній кількості ні бронежилетів, ні навіть набоїв.

То чи ж дивною і чи не закономірною є прискіпливість всієї української спільноти до кожного нового урядового призначення, пропонованого П. Порошенком?

Про голову Президентської адміністрації Бориса Ложкіна ми вже згадували (див. ч. 25), але питань щодо його особистости – все більше, головне з них, на яке П. Порошенкові доведеться, раніше чи пізніше, відповідати: що доброго для України може зробити людина, яка раніше не виявляла найменшого зацікавлення до болючих проблем відродження нашої нації?

Будемо, згідно з нашою українською довірливістю до світу, сподіватися, що заміна Андрія Дещиці, Міністра закордонних справ, на Ігоря Клімкіна, Посла України в Берліні, виявиться обґрунтованою, але й це призначення може згодом виявитися контроверсійним, бо в публічній опінії буде пов'язане переважно з тим, що А. Дещиця, людина наскрізь проукраїнська, заспівав, разом з учасниками протестів під Посольством Росії в Києві, дуже відповідну пісеньку про Володимира Путіна.

Так само неминуче виникне запитання, чому треба було звільняти з посади голови Національного банку України Степана Кубіва, спеціяліста з банківської справи і одного з авторитетних комендантів революційного Майдану.

Ще більші сумніви виникають навколо вищих чинів Міністерства оборони і Генерального штабу українських Збройних Сил. На це середовище лягають звинувачення не лише у якійсь дивній бездіяльності і нерішучості, але вже й тому, що хтось з цих чинів подав знак сепаратистам, котрі зустріли бойовою російською ракетою літак з українськими військовиками над летовищем в Луганську.

Таке враження, що П. Порошенко хоче знайти „золоту середину" між лівим і правим політичним спектром України, ігноруючи при цьому, що праві сили ще ніколи в історії незалежної Української держави не мали повного, ні навіть напівповного доступу до прийняття доленосних загальнонаціональних рішень.

Тим часом лівизна, котра завжди була і є наскрізь антиукраїнською, відверто зрадницькою, у ці трагічні дні спокійно засідає в українському парляменті – при незаперечних доказах причетности комуністів до сепаратистського і терористичного кодла на сході України. Формально порушене головою Верховної Ради Олександром Турчиновим питання про заборону Комуністичної партії ледве чи дістане позитивну розв'язку, бо лукаві політологи вже забідкалися: задля рівноваги український політикум повинен складатися і з правих, і з лівих позицій. Тобто, панове, ви хочете сказати – з проукраїнських і з антиукраїнських? Чи не досить, що нам боком вилізла лівизна – а тоді вона була нібито невинна, ідеалістична – Михайла Грушевського, Володимира Винниченка та багатьох інших соціялістів-федералістів у Центральній Раді?

Державна висота, на якій волею долі опинився П. Порошенко, вимагає від нього й висоти світоглядної. Це та місія, в якій неможлива фальш: найміліші нашим серцям патріотичні слова не матимуть жодної ціни, якщо за ними услід не йтимуть відповідні діла. Сьогоднішня українська реальність – не просто тривожна: в ній вирішується майбутнє України. Тому найглибші в освітньому і культурному розумінні політологи, історіософи, і не тільки українські, називають теперішні події на сході України „війною сенсів". Це війна, в якій Москва, маючи за собою величезну школу імперського поневолення не просто чужої землі, але й чужих національних душ, застосовує прищеплювані сторіччями підступні ідеологеми і психологічні стереотипи.

Найефективніший і найруйнівніший з них – це вбита в мізки людей віра, що втілена в Москві державність несе людям звільнення від будь-яких суспільних проблем, тому, мовляв, ця залежність людини від держави є виправданою у вищому, сакральному сенсі слова. Якась надлюдська, диявольська брехня, а проте в ній живуть мільйони росіян і, на жаль, ще дуже багато українців.

Чи гідно прийме П. Порошенко цей виклик „війни сенсів"? Може, відриваюся у сферу фантастики, а може, й ні, бо діловою зустріччю з чільними діячами Світового Конґресу Українців Президент України залучив у коло продуктивної проукраїнської праці вельми небайдуже до України світове українство. Це дуже правильний, перспективний крок. Тому що Україна – одна-єдина для усіх українців світу, і також у зв'язку з тим, що західня українська діяспора, при всьому своєму політично-світоглядному розмаїтті, ніколи не покривила душею, найбільшим ворогом української свободи вважаючи московський імперіялізм і великодержавний шовінізм.

Коли пишуться ці рядки (20 червня), Росія збільшує кількість своїх військ на українському кордоні. Цей факт, як „дуже прикрий крок назад", визнав Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен.

Водночас В. Путін кидає у бій з незалежною Україною свою вірну праву руку – Патріярха Кирила. Як оцінюють цього великого фарисея в Україні, читачі прочитають у цьому ж числі „Свободи".

Нагорода ім. Петра...

(Закінчення зі стор. 17)

го КФУС.

Нагорода ім. П. Саварина за внесок у розвиток українських студій була заснована 1996 року при КФУС на вшанування його заслуг і внеску в українiстику. В 1997 році О. Саварин подвоїла початкову суму нагороди 5,000 дол. особистим внеском, після чого вона отримала нинішню назву. Від того часу уставний капітал залишався незайманим аж до сьогодні, коли з його доходів буде щорічно виділятися достатня сума для присудження нагороди.

П. й О. Саварини добре відомі в Канаді своєю щедрістю, ініціятивністю і подвижницькою громадською працею. П. Саварин народився 1926 році у селі Зубрець біля Бучача на Тернопільщині. Навчання розпочав в Україні, а закінчив уже по війні у Німеччині. До Канади прибув у 1949 році, здобув юридичну освіту в Альбертському університеті, працював правником.

Він активно допомагав у діяльності Курсів українознавства ім. Івана Франка, Пласту, Конґресу українців Канади, Клюбу українських професіоналістів і підприємців, Комітету багатокультурности, Альбертського товариства збереження української культури, Дому опіки св. Михаїла, очолював Світовий конґрес вільних українців, а нині є головою едмонтонського осередку Наукового товариства ім. Шевченка. П. Саварин був також серед засновників КФУС, її президентом у 1979-1983 роках та членом управи до 1997 року.

О. Саварин (з дому Кобзар-Пристаєцька) народилася в селі Жизномир біля Бучача, навчання розпочала в Україні, продовжила в Німеччині, а закінчила в Альберті. Працювала правничою секретаркою в бюрі свого чоловіка. Була активною в українському й канадському громадському житті, зокрема в Пласті, Лізі українських католицьких жінок Канади, для якої протягом 20 років вела музичну радіопрограму. Співала у хорі „Дніпро", 15 років була секретаркою Альбертського товариства збереження української культури, президентом і секретаркою в Конґресі українців Канади Едмонтону та активним членом Консервативної партії Альберти і Канади.

Заснування нагороди ім. П. й О. Савариних – це ще один здобуток подружжя, який віднині служитиме українській громаді Канади.

У першу річницю відходу Анізії Мірчук

26 травня минув рік з дня смерти Анізії Мірчук, відданої дружини та матері, енерґійної учасниці життя діяспорної громади, людини життєрадісної і доброзичливої вдачі.

Вона народилася у великому селі Мамаївці, близько Чернівців. Буковина своєю чарівною природою подарувала їй незабутнє дитинство. Але довелося підростати за румунської окупації, коли з примусовою румунізацією вона щоденно стикалася в часі навчання у Митрополичому дівочому ліцеї в Чернівцях. Там вона була однією з небагатьох, які поза лекціями розмовляли виключно українською мовою. Любов до українського вона зберігала впродовж усього свого життя і завжди старалась, щоб у власній хаті панувала українська мова, традиції, дух.

Воєнна хуртовина закинула її в чужі сторони. У Німеччині, в Українському технічно-господарському інституті почала вивчати фармацевтику. У Мюнхені познайомилася з майбутнім чоловіком Петром Мірчуком. В 1946 році вони побралися, а в наступних роках народили три сини.

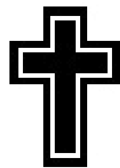
У США А. Мірчук брала участь в церковному і громадському житті філядельфійської громади, була секретарем в управі Марійської дружини при парафії Української католицької церкви Христа Царя, допомагала в різних парафіяльних заходах, співала в церковному хорі, який деякий час очолювала, та в Митрополітальному хорі Тисячоліття. Брала участь в ранній розбудові 43-го відділу Союзу Українок Америки і співала в його жіночому октеті, виступала в концертних програмах та операх, що ставив місцевий відділ Українського Музичного Інституту. Любила вишивати та малювати українську кераміку.

Покійна залишила по собі добру пам'ять серед усіх, з ким співпрацювала, та серед сиріт і старших в Україні, яким допомагала.

Андрій Маркевич

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Ділимось сумною вісткою, що 12 квітня 2014 року, помер несподівано, на 91-му році життя, наш найдорожчий Чоловік, Батько, і Дідо,

св.п.

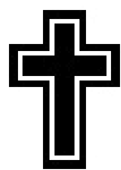
Юрій-Мирослав Левицький

(Монреаль, Квебек).

У смутку залишились:
дружина - Людмила Базилевська
сини - Володимир (Ліда)
- Петро (Jane)
- Богдан (Katherine)
- Нестор (Катерина)
внуки та внучки.

Похорон відбувся 15 квітня 2014 року у парохії св. Михаїла в Монреалі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 21 червня 2014 року, відійшла у вічність на 92-му році життя наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п.

Катерина Папуга

(з дому Кіналь)

довголітня членка 1-го відділу СУА в Ню-Йорку.

Панахида - в п'ятницю, 26 червня 2014 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 27 червня, о год. 10-ій ранку в церкві Непорочного Зачаття Божої Матері в Гилсайд, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У смутку залишилися:
дочки - Михаліна Лектей з чоловіком Юрієм та їхніми дітьми і внуками
- Оля Campagna з дітьми і внуками

Вічна Їй пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК
нашого найдорожчого чоловіка, батька і діда

св. п.

РОМАНА ВОЛЧУКА

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
відбудеться

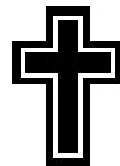
В ПОНЕДІЛОК, 30 ЧЕРВНЯ 2014 РОКУ О ГОД. 9-ІЙ РАНКУ
в Українській католицькій церкві Христа Царя у Філядельфії

У ВІВТОРОК, 1 ЛИПНЯ 2014 РОКУ О ГОД. 7:45 РАНКУ
в Українській католицькій церкві св. Михаїла у Чері-Гил, Н. Дж.

Рідних і знайомих просимо молитися за душу Покійного.

дружина - Марта
дочка - Марта з чоловіком Славком
син - Ігор з дружиною Амі
внучки - Катя Чарториська
- Аніка і Ава Волчук

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:
Українську Бібліотеку при УОКЦ, (UECC - memo Library), Jenkintown, Pa
Пласт - Ватага Бурлаків, Карпатська Полонина, (Plast-Vataha Бурлаків - мемо Karpatska Polonyna.

Ділимося сумною вісткою, що 20 червня 2014 року відійшла у вічність, проживши 92 роки, наша найдорожча Мама і Бабця

св.п

АННА КУЦАН

народжена 18 жовтня 1921 року в Ужгороді, Україна.

Залишилися у глибокому смутку
син - Іван з дружиною Ліліаною
онуки - Микола, Христина та Юлія
ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної, просимо бажаючих складати пожертви на:

Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 W. Chicago Ave
Chicago, Illinois 60622
http:/ucef.org/support.us